

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot

Sędziowie: SSA Edyta Gajgał

SSO del. do SA Jarosław Mazurek (spr)

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora (...)Macieja Zagożdżona

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 r.

sprawy

D. B. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

J. D. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

P. G. (1) oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

Z. G. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk, art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 297 § 2 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

M. J. (1)

oskarżonej z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 297 § 2 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

Ł. J. (1)

oskarżonego art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk,

W. J. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

T. K. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

T. K. (2)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

P. K. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

I. N. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

R. O. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

W. P. (1)

oskarżonej z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i § 3 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 i 2 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

S. P. (1)

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 i § 3 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 297 § 2 kk i art. 271 § 1 i § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

K. R. oskarżonej z art. 18 § 3 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

R. Ś. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w związku z art. 11 § 2 kk

R. T.

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora wobec wszystkich oskarżonych, apelacji oskarżonego S. P. (1) oraz apelacji oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 1 grudnia 2017 r. sygn. akt III K 286/13

I. zaskarżony wyrok wobec S. P. (1) zmienia w ten sposób, że:

1. w punkcie I części rozstrzygającej:

a) z opisu czynu przypisanego eliminuje ustalenie: „ oraz wskazał na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo – rozwojową w postaci (...) w W., (...) w O., czego wyrazem miało być podpisanie w dniu 25.09.2009r. umowy o współpracy / (...), podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie zamierzano podjąć” oraz ustalenie: „mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym dostarczenia konkretnie wskazanego sprzętu mającego innowacyjne cechy”,

b) za podstawę prawną skazania przyjmuje przepisy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015r. przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 k.k.,

c) w pkt XXV części rozstrzygającej uzupełnia podstawę orzeczenia o art. 4§1 k.k. i przyjmuje, że podstawą nałożonego obowiązku naprawienia szkody jest art. 46§1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015r.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec S. P. (1) utrzymuje w mocy,

III. zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: W. P., R. T., T. K. (1), Ł. J., M. J., R. Ś., Z. G. (1), K. R., J. D. (1), P. K., R. O. (1), D. B. (1), I. N. (1), W. J. (1), P.G. i T. K. (2) utrzymuje w mocy,

IV. zasądza od oskarżonego S. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa 40.301,17 zł tytułem kosztów za postępowanie odwoławcze,

V. zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...)w W. na rzecz Skarbu Państwa 9,36 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego związanych z jego apelacją oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 zł za postępowanie odwoławcze, a pozostałymi wydatkami związanymi z apelacją Prokuratora obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. P. (1) został oskarżony o to, że :

I. w okresie od maja 2008 roku do października 2009 roku we W., będąc współwłaścicielem firmy (...) s.j., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z W. P. (1) oraz M. J. (1) i Ł. J. (1) współwłaścicielami (...) sp. j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 937 658,91 złotych poprzez wprowadzenia jej w błąd co do rzetelności, prawdziwości oraz zamiaru realizacji założeń merytorycznych zawartych we wniosku o

dofinansowanie o nr (...), złożonego w siedzibie (...) Spółka Akcyjna, pełniącej rolę (...) z siedzibą w W., w którym to dokumencie poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, że:

- wskazał, że inwestycja w postaci linii technologicznej do przerobu kruszywa jest na etapie planowania, podczas gdy w rzeczywistości była już na dzień złożenia wniosku w trakcie realizacji,
- wskazał na zastosowanie przez (...) s.j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5 %, opracowanych na indywidualne zamówienie (...) s.j., a w tym:
- urządzenia G. w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...), prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie miały nawet zostać zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),
- innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) ((...)) sp. z o.o.

podczas gdy w rzeczywistości zakupione od (...) sp. z o.o. urządzenia były pozbawione jakichkolwiek cech innowacyjności i były standardowymi urządzeniami pozostającymi w ofercie handlowej tej firmy,

- wskazał na powołanie międzynarodowego zespołu ekspertów do spraw opracowania i wprowadzenia w firmie (...) z/s w Ś. innowacyjnej technologii przerobu kruszyw, w skład którego wchodzić miały szczególnie wymienieni przedstawiciele (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...), podczas gdy w rzeczywistości zespół taki nie został nawet powołany,
- wskazał na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo - rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., czego wyrazem miało być podpisanie w dniu 25 września 2009 r. umowy o współpracy/ (...), podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie zamierzano podjąć,

oraz dołączył do w/w wniosku wspólnie z W. P. (1), Ł. J. (1) i M. J. (1) nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a w tym:

• poświadczające nieprawdę oświadczenie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., wskazując, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi ((...)) oraz inne nowatorskie urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest

(...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),

- poświadczające nieprawdę oświadczenie spółki (...) sp. z o.o., które zostało podpisane przez W. J. (1) z datą 1 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało w okresie od 7 do 9 maja 2008 r., wskazując, że planowany do nabycia przez (...) zakład przerobu kruszywa skonfigurowany będzie o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania (...), dopiero co wprowadzone i zastosowane w skali świata, to jest znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż jeden rok, podczas gdy urządzenia (...) na dzień sporządzenia i podpisania pisma były już sprzedane na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2008 r. nr (...) zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. i nie posiadały one żadnych cech innowacyjnych, zaś zastosowana w nich technologia była znana i stosowana na świecie przez okres dłuższy niż jeden rok, a ponadto zgodnie z treścią wyżej wymienionego pisma przedmiotowa instalacja (...) sp. jawna miała mieć unikalną semi-mobilną konstrukcję, czyli łatwo przestawną osadzaną na modułowym systemie fundamentów (łatwo przestawnych płyt fundamentowych), podczas gdy w rzeczywistości zakład ten na podstawie projektów opracowanych przez W. J. (1) był zakładem stacjonarnym osadzonym na fundamentach,
- nierzetelne oświadczenie (...) Wojciech Jachymek, które zostało podpisane przez M. T. z upoważnienia W. J. (1) z datą 28 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało nie wcześniej niż 13 maja 2008 r.,
- poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci opinii o innowacyjności, w tym:
 - a) opinię z dnia 19 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Politechniki (...)w O., podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanej opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana i dostarczona do Z. G. (1), który ją podpisał bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym,
 - b) opinię z dnia 16 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Uniwersytetu (...)we W. - Instytut (...), podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie realizowała prac badawczo-

rozwojowych na rzecz (...)z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana i dostarczona do właściwej jednostki celem podpisania przez osoby posiadające właściwe uprawnienia w osobach S. K. (1) i R. Ś. (1), bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym,

a nadto w dniu 11 września 2009 r. posłużył się przed Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości poświadczającą nieprawdę i uprzednio przez siebie sfalszowaną umową dotyczącą sprzedaży i montażu linii technologicznej do przerobu kruszywa zawartą między (...) sp. z o.o., a (...) s.j. rzekomo w dniu 25 czerwca 2009 r., wiedząc że pierwszą z nich P. K. (2) oraz R. O. (1) podpisali w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2009 r. i ostatnią nie wcześniej niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., poświadczającą nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w tym poprzez dodanie do niej załącznika nr 6, zatytułowanego „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)” zawierającego specyfikację identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, a nadto poprzez zmienienie zapisu § 3 umowy w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...), podczas gdy urządzenia (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. pozbawione były jakichkolwiek cech innowacyjności, poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r., poprzez nie wykazanie w treści umowy jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło następnie do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przerobczy kruszywa” oraz w załączniku nr 1 do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakręznego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...)

s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG, a nadto w październiku 2009 r. złożył we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej

Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., dokument mający znaczenie prawne, który stanowił miał zgłoszenie patentowe oraz potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia przez Urząd Patentowy obejmujący rozwiązanie systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo – walcowych zgłoszone do opatentowania przez firmę (...), mając świadomość, iż przedmiotowe rozwiązanie w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych nie zostało nawet zakupione i wykorzystane w toku realizacji przedmiotowej inwestycji,

a następnie, mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym przede wszystkim w zakresie czasu rozpoczęcia projektu, innowacyjności produktu i dostarczenia konkretnie wskazanego sprzętu mającego innowacyjne cechy, a także uzyskania opinii o innowacyjności, które zostały uprzednio przygotowane i dostarczone do właściwych jednostek i podpisane przez osoby posiadające właściwe uprawnienia bez uprzedniego przeprowadzenia badań, wnioski ten wraz z dołączonymi dokumentami S. P. (1) wraz z W. P. (1) przedłożyli we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W. w zakresie rozliczania współfinansowanych ze środków unijnych projektów, na podstawie której dnia 3 września 2009 r. zawarta została umowa o dofinansowanie o nr (...) poprzez co uzyskał nienależne mu dofinansowanie na realizację Projektu „Od innowacji do przywództwa technologicznego w branży”, czym działał na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.,

II. w okresie od kwietnia 2009 roku do sierpnia 2011 roku we W., będąc współwłaścicielem firmy (...) s.j., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z W. P. (1) oraz M. J. (1) i Ł. J. (1) współwłaścicielami (...) sp. j., w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 625 750 zł poprzez wprowadzenie jej w błąd co do rzetelności, prawdziwości oraz zamiaru realizacji założeń merytorycznych zawartych we wnioskach o dofinansowanie o nr (...), podpisanych przez W. P. (1) w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r., a następnie złożonych w siedzibie (...) (...)

Spółka Akcyjna, pełniącej rolę (...) Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą w W., celem podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), w których poświadczali nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dotyczących opracowania, a także przyszłej produkcji produktu o nazwie (...) wskazując w nim nieprawdę co do osiągniętych unikatowych wyników tego produktu oraz cech fizyko- mechanicznych, podczas gdy w rzeczywistości produkt o takich właściwościach nie został nawet opracowany oraz dołączył do w/w wniosku wspólnie z W. P. (1), Ł. J. (1) i M. J. (1) nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a w tym:

- poświadczające nieprawdę oświadczeniem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. z dnia 3 kwietnia 2009 r. wskazujące nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko-mechanicznych produktu o nazwie (...), osiągniętych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu i nie posiadania, do chwili wydania podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia,
- poświadczające nieprawdę opinie o innowacyjności, w tym jedna omyłkowo datowana na dzień 6 kwietnia 2006 r. i druga właściwie datowana na dzień 6 kwietnia 2009 r., wystawione rzekomo przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., oddział (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości ta jednostka naukowa nigdy nie uzyskała zlecenia i

nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanych opinii o innowacyjności,

które to dokumenty załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., a nadto wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z pkt 21 przedmiotowego wniosku nie powiadomił Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego ze środków unijnych w wysokości 10 625 750 zł z tytułu złożonego wniosku, z uwagi na powiązanie planowanego do realizacji projektu z innym projektem wynikającym ze złożonego uprzednio przez (...)s.j. w dniu 27 maja 2008 r. wniosku o dofinansowanie o nr (...) realizowanym w ramach Narodowej Strategicznej Ramy Odniesienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej dla (...)postępowanie karne o sygn. akt (...), czym naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzanie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

W. P. (1) została oskarżona o to, że :

III. w okresie od maja 2008 roku do października 2009 roku we W., będąc współwłaścicielem firmy (...)(...) s.j., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu ze S. P. (1) oraz Ł. J. (1) i M. J. (1), współwłaścicielami (...) sp. j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 937 658,91 złotych poprzez wprowadzenia jej w błąd co do rzetelności, prawdziwości oraz zamiaru realizacji założeń merytorycznych zawartych we wniosku o dofinansowanie o nr (...), podpisanego przez nią w dniu 27 maja 2008 roku, a następnie złożonego w siedzibie (...) Spółka Akcyjna, pełniącej rolę (...)Polskiej Agencji Rozwoju

Przedsiębiorczości z siedzibą w W., w którym to dokumencie poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, że:

- wskazała, że inwestycja w postaci linii technologicznej do przerobu kruszywa jest na etapie planowania, podczas gdy w rzeczywistości była już na dzień złożenia wniosku w trakcie realizacji,
- wskazała na zastosowanie przez (...) s.j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5 %, opracowanych na indywidualne zamówienie (...) s.j., a w tym:
- urządzenia G. Nord w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...), prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie miały nawet zostać zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),
- innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) ((...)) sp. z o.o. podczas gdy w rzeczywistości zakupione od (...) sp. z o.o. urządzenia były pozbawione jakichkolwiek cech innowacyjności i były standardowymi urządzeniami pozostającymi w ofercie handlowej tej firmy,

- wskazała na powołanie międzynarodowego zespołu ekspertów do spraw opracowania i wprowadzenia w firmie (...) z/s w Ś. innowacyjnej technologii przerobu kruszyw, w skład którego wchodzić miały szczegółowo wymienieni przedstawiciele (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...), podczas gdy w rzeczywistości zespół taki nie został nawet powołany,
- wskazała na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo - rozwojową w postaci(...)

(...)w W. (...) w O., czego wyrazem miało być podpisanie w dniu 25 września 2009 r. umowy o współpracy/ (...), podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie zamierzano podjąć,

oraz dołączyła do w/w wniosku wspólnie ze S. P. (1), Ł. J. (1) i M. J. (1) nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a w tym:

- poświadczające nieprawdę oświadczenie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., wskazując, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi ((...)) oraz inne nowatorskie urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),
- poświadczające nieprawdę oświadczenie spółki (...) sp. z o.o., które zostało podpisane przez W. J. (1) z datą 1 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało w okresie od 7 do 9 maja 2008 r., wskazując, że planowany do nabycia przez (...) zakład przerobu kruszyw skonfigurowany będzie o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania (...), dopiero co wprowadzone i zastosowane w skali świata, to jest znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż jeden rok, podczas gdy urządzenia (...) na

dzień sporządzenia i podpisania pisma były już sprzedane na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2008 r. nr (...) zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. i nie posiadały one żadnych cech innowacyjnych, zaś zastosowana w nich technologia była znana i stosowana na świecie przez okres dłuższy niż jeden rok, a ponadto zgodnie z treścią wyżej wymienionego pisma przedmiotowa instalacja (...) sp. jawna miała mieć unikalną semi-mobilną konstrukcję, czyli łatwo przestawną osadzaną na modułowym systemie fundamentów (łatwo przestawnych płyt fundamentowych), podczas gdy w rzeczywistości zakład ten na podstawie projektów opracowanych przez W. J. (1) był zakładem stacjonarnym osadzonym na fundamentach,

- nierzetelne oświadczenie (...), które zostało podpisane przez M. T. z upoważnienia W. J. (1) z datą 28 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało nie wcześniej niż 13 maja 2008 r.,
- poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci opinii o innowacyjności, w tym:
 - a) opinię z dnia 19 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Politechniki (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) (...)z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanej opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio

przygotowana i dostarczona do Z. G. (1), który ją podpisał bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym,

b) opinię z dnia 16 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Uniwersytetu (...) we W. - Instytut (...), podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie realizowała prac badawczo- rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana i dostarczona do właściwej jednostki celem podpisania przez osoby posiadające właściwe uprawnienia w osobach S. K. (1) i R. Ś. (1), bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym,

a nadto w dniu 11 września 2009 r. posłużyła się przed Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości poświadczającą nieprawdę i uprzednio sfałszowaną przez S. P. (1) umową dotyczącą sprzedaży i montażu linii technologicznej do przerobu kruszywa zawartą między (...) sp. z o.o., a (...) s.j. rzekomo w dniu 25 czerwca 2009 r., wiedząc że pierwszą z nich P.

K. oraz R. O. (1) podpisali w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2009 r. i ostatnią nie wcześniej niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., poświadczającą nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w tym poprzez dodanie do niej załącznika nr (...), zatytułowanego „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)” zawierającego specyfikację identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, a nadto poprzez zmienienie zapisu § 3 umowy w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...), podczas gdy urządzenia (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. pozbawione były jakichkolwiek cech innowacyjności, poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r., poprzez nie wykazanie w treści umowy jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło następnie do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa” oraz w załączniku nr (...) do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakreśnego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...)s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG, a nadto w październiku 2009 r. złożyła we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., dokument mający znaczenie prawne, który stanowić miał zgłoszenie patentowe oraz potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia przez Urząd Patentowy obejmujący rozwiązanie systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych zgłoszone do opatentowania przez firmę (...), mając świadomość, iż przedmiotowe rozwiązanie w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych nie zostało nawet zakupione i wykorzystane w toku realizacji przedmiotowej inwestycji,

a następnie, mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym przede wszystkim w zakresie czasu rozpoczęcia projektu, innowacyjności produktu i dostarczenia konkretnie wskazanego sprzętu mającego innowacyjne cechy, a także uzyskania opinii o innowacyjności, które zostały uprzednio przygotowane i dostarczone do właściwych jednostek i podpisane przez osoby posiadające właściwe uprawnienia bez uprzedniego przeprowadzenia badań, wnioski ten wraz z dołączonymi dokumentami W. P. (1) wraz ze S. P. (1) przedłożyli we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W. w zakresie rozliczania współfinansowanych ze środków unijnych projektów, na podstawie której dnia 3 września 2009 r. zawarta została umowa o dofinansowanie o nr (...) poprzez co uzyskał nienależne mu dofinansowanie na realizację Projektu „Od innowacji do przywództwa technologicznego w branży”, czym działała na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.,

IV. w okresie od kwietnia 2009 roku do sierpnia 2011 roku we W., będąc współwłaścicielem firmy (...)s.j., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. P. (1) oraz Ł. J. (1) i M. J. (1) współwłaścicielami (...) sp. j., w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 625 750 zł poprzez wprowadzenie jej w błąd co do rzetelności, prawdziwości oraz zamiaru realizacji założeń merytorycznych zawartych we wnioskach o dofinansowanie o nr (...), podpisanych przez nią w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r., a następnie złożonych w siedzibie (...) Spółka Akcyjna, pełniącej rolę (...) Instytucji (...)Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą w W., celem podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), w których poświadczyli nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dotyczących opracowania, a także przyszłej produkcji produktu o nazwie (...)(...), wskazując w nim nieprawdę co do osiąganych unikatowych wyników tego produktu oraz cech fizyko- mechanicznych, podczas gdy w rzeczywistości produkt o takich właściwościach nie został nawet opracowany, oraz dołączyła do w/w wniosku wspólnie ze S. P. (1), Ł. J. (1) i M. J. (1) nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a w tym:

- poświadczające nieprawdę oświadczeniem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. z dnia 3 kwietnia 2009 r. wskazujące nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko-mechanicznych produktu o nazwie (...), osiąganych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu i nie posiadania, do chwili wydania podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia,
- poświadczające nieprawdę opinie o innowacyjności, w tym jedna omyłkowo datowana na dzień 6 kwietnia 2006 r. i druga właściwie datowana na dzień 6 kwietnia 2009 r., wystawione rzekomo przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., oddział (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości ta jednostka naukowa nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanych opinii o innowacyjności,

które to dokumenty załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...)s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., a nadto wbrew ciężącemu na niej obowiązкови wynikającemu z pkt 21 przedmiotowego wniosku nie powiadomiła Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego ze środków unijnych w wysokości 10 625 750 zł z tytułu złożonego wniosku, z uwagi na powiązanie planowanego do realizacji projektu z innym projektem wynikającym ze złożonego uprzednio przez (...) s.j. w dniu 27 maja 2008 r. wniosku o dofinansowanie o nr (...) realizowanym w ramach Narodowej Strategicznej Ramy Odniesienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej dla

W. postępowanie karne o sygn. akt (...), czym naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

R. T. została oskarżona o to, że :

V. w okresie od stycznia 2008 r. do października 2009 r. w Ś., będąc główną księgową (...) s.j. z/s Ś., udzieliła pomocnictwa S. i W. P. (1) współwłaścicielom (...) s.j. oraz Ł. J. (1) i M. J. (1) współwłaścicielom (...) sp. j., w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że:

- brała aktywny udział w nanoszeniu poprawek na dokumenty i uzgadnianiu dat wskazywanych na dokumentach, dokonując z D. B. (1) z (...) sp. z o.o., w tym również telefonicznych oraz drogą elektroniczną, które to działania doprowadziły do podpisania trzech umów dotyczących tego samego przedmiotu, to jest sprzedaży i montażu przez (...) sp. z o.o. na rzecz (...) s.j. linii technologicznej do przerobu kruszywa, w tym pierwszą z nich podpisano w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2008 r. i ostatnią podpisaną nie później niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., z tym że tylko druga z umów z dnia 25 czerwca 2008 r. została następnie przedłożona w toku procedury weryfikacyjnej Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), poświadczając nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez dodanie do kolejnej umowy rzekomo zawartej w dniu 25 czerwca 2008 r. załącznika nr 6, zatytułowanego „innovacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)” zawierającego specyfikację techniczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, a nadto poprzez zmienienie zapisu § 3 przedmiotowej umowy, w ten sposób, że w pkt 3 tego paragrafu ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...), podczas gdy były one pozbawione jakichkolwiek cech innowacyjności, poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r., poprzez nie wykazanie w treści umowy jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło następnie do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa” oraz w załączniku nr 1 do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakręznego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG,

- brała aktywny udział w tworzeniu treści oraz przekazywaniu niezbędnych informacji, w tym również przesyłała I. N. (1) za pośrednictwem poczty elektronicznej oświadczenia spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., poświadczającego nieprawdę, które zostało przez niego podpisane z datą 24 kwietnia 2008 r., a które poświadczало nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnych nr (...)wskazując, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować (...) s.j. specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi ((...)) oraz inne nowatorskie

urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) s.j., podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),

- brała aktywny udział w tworzeniu treści oraz przekazywaniu niezbędnych informacji, a także instruowała jak odpowiednio przygotować oświadczenie (...), w tym również przesyłała drogą elektroniczną do (...) oświadczenie (...), które zostało podpisane przez M. T. z upoważnienia W. J. (1) z datą 28 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało nie wcześniej niż 13 maja 2008 r.,

- brała aktywny udział w pozyskaniu przez (...) s.j. dokumentu mającego znaczenie prawne, który stanowić miał zgłoszenie patentowe oraz potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia przez Urząd Patentowy obejmujący rozwiązanie

systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych zgłoszonego do opatentowania przez firmę (...), który następnie w październiku 2009 r. został przez (...) s.j. złożony we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., podczas gdy w związku z jej obowiązkami w (...) s.j., miała świadomość, iż przedmiotowe rozwiązanie w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz

stożkowo - walcowych nie zostało nawet zakupione i wykorzystane w toku realizacji tej inwestycji,

a które to dokumenty przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzącej do podpisania i rozliczenia umowy o dofinansowanie o nr (...)we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomogła doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

T. K. (1) został oskarżony o to, że :

VI. w okresie od stycznia do maja 2008 r. w Ś. i W., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc zatrudnionym jako technolog betonu w (...) s.j., udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. oraz Ł. J. (1) i M. J. (1) współwłaścicielom (...) sp. j., w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., poprzez uzgodnienie z S. K. (1) kierownikiem Laboratorium (...) faktu wystawienia przez Uniwersytet (...) we W. Instytut (...) dla (...) s.j. opatrzonego oznaczeniami Uniwersytetu (...) we W. „Opinii o innowacyjności” mimo braku formalnego zlecenie, nie przeprowadzenia w tym kierunku koniecznych badań przez Uniwersytet (...) i podpisania przez S. K. (1) nie sporządzonego przez niego wskazanego wyżej dokumentu, a nadto poprzez dostarczenie Ł. J. (1) i M. A. obecnie J., współwłaścicielom (...) sp. j., dokumentów umożliwiających stworzenie „Opinii o innowacyjności”, w tym w postaci między innymi opracowania o nazwie „Dokumentacja prac badawczo-rozwojowych nad właściwościami Ultra Trwałych Grysów Granitowych w aspekcie ich zastosowań do opracowania najnowszej generacji ultra trwałych betonów specjalnych drogowo - mostowych ((...), (...))”, która poświadcza nieprawdę w zakresie autorstwa w/w dokumentu, składu zespołów wykonujących badanie, a także wskazanie cech nowatorskich produktów o nazwach (...), (...) i (...) oraz innowacyjnej technologii przerobu kruszyw, podczas gdy w rzeczywistości nie przeprowadzono badań potwierdzających tezy zawarte w tym dokumencie, zaś przedmiotowy dokument nie powstał na Uniwersytecie (...) we W., a w (...) s.j., a nadto autorem jego nie był S. K. (1) i do prowadzenia badań w tym dokumencie nie powołano żadnego zespołu badawczego oraz realizującego, przy czym wyżej wymieniona „opinia o innowacyjności” została stworzona na wzorze stanowiącym załącznik nr 6 do Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu, z którego wynikało, że wydała ją jednostka naukowa w postaci Uniwersytetu (...) we W. - Instytut (...), podczas gdy uczelnia ta nigdy nie realizowała przedmiotowych prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, która następnie została załączona do wniosku o dofinansowanie złożonego w dniu 27 maja 2008 r. o nr (...) złożonego przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

VII. w okresie od marca do kwietnia 2009 r. w Ś., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc zatrudnionym jako technolog betonu w (...) s.j., udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. oraz Ł. J. (1) i M. J. (1) współwłaścicielom (...) sp. j., w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, w ten sposób, że wraz z (...) sp. j. uczestniczył w przygotowaniu pisma z dnia 3 kwietnia 2009 r., a następnie przesłał je za pośrednictwem poczty elektronicznej do T. K. (2) pracownika (...) sp. z o.o., które kolejno po poprawkach zostało przez T. K. (2) przedłożone do podpisu P. G. (1) pełniącemu wówczas funkcję prokurenta w/w spółki, a które to pismo

poświadczają nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnej nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, wskazując w nim nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko- mechanicznych produktu o nazwie (...), osiąganych unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, że jest to produkt najnowszej generacji wytworzony w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenie zostało wydane bez przeprowadzenia przez (...) sp. z o.o. oraz (...) jakichkolwiek badań nad właściwościami takiego produktu oraz nie posiadania do chwili podpisania przez P. G. (1), przedmiotowego oświadczenia jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia i nakłonił T. K. (2) do spowodowania, aby pismo to zostało podpisane przez osobę występującą w imieniu (...) sp. z o.o., które to pismo załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczące wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym pomógł narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

L. J. (1) został oskarżony o to, że :

VIII. **(czyn opisany w pkt IX aktu oskarżenia)** w okresie od maja 2008 r. do dnia 3 września 2009 roku we W., będąc współwłaścicielem spółki (...) sp. j z/s we W., działając w warunkach czynu ciągłego wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) oraz W. P. (1) i S. P. (1) współwłaścicielami (...) s.j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 937 658,91 złotych poprzez wprowadzenia jej w błąd co do prawdziwości i rzetelności przygotowanych i skompletowanych przez niego dokumentów, przy których powstawaniu brał aktywny udział, tworząc je, inicjując ich tworzenie przez inne osoby lub instytucje oraz ułatwiając ich uzyskiwanie, konsultując i decydując o ich ostatecznym kształcie i treści, wiedząc, że dokumenty te nie odpowiadają rzeczywistości, a ich wytworzenie i posłużenie się nimi przed PARP ma na celu spełnienie wszystkich wymogów formalnych i merytorycznych co skutkować będzie skutecznym podpisaniem umowy dotacyjnej i w konsekwencji wypłatą nienależnej dotacji, czego wyrazem był podpisany przez W. P. (1) i złożony przez (...) sp. j. wniosek o dofinansowanie o nr (...) wraz z załącznikami oraz szereg dalszych dokumentów przedkładanych w toku procedury dotacyjnej mającej na celu uzyskanie wsparcia finansowego, w tym w postaci:

- poświadczającego nieprawdę wniosku o dofinansowanie z dnia 27 maja 2008 r., uprzednio sporządzonego przez firmę (...) sp. j., zawierającego nieprawdziwe oświadczenia wnioskodawcy w zakresie wskazania, że inwestycja opisana we wniosku jest na etapie planowania, podczas gdy w rzeczywistości była już na dzień złożenia wniosku w trakcie realizacji, wskazania na zastosowanie przez (...) s. j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest, zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy, rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5%, opracowanych na indywidualne zamówienie firmy (...) s. j., podczas gdy urządzenia takie nie zostały zakupione i zastosowane w przedmiotowej linii technologicznej, wskazania na powołanie międzynarodowego zespołu ekspertów do spraw opracowania i wprowadzenia w firmie (...) innowacyjnej technologii przerobu kruszyw, w skład którego wchodzić miały szczegółowo wymienieni przedstawiciele (...) sp. z o. o., (...) sp. z o.o., (...), podczas gdy w rzeczywistości zespół taki nie został nawet powołany oraz wskazania na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo-rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie nawiązano;

poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., uprzednio sporządzonego przez firmę (...) sp. j., podpisanego przez I. N. (1), kierownika (...) sp. z o.o., wskazującego, że (...) dzięki własnym jednostkom

badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi (...) oraz inne nowatorskie urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o.o., które zostało podpisane przez W. J. (1), Dyrektorem Kruszenia i Przesiewania w (...) ((...)) sp. z o.o., z datą 1 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało w okresie od 7 do 9 maja 2008 r., dotyczące wykorzystania bardzo nowoczesnych i pionierskich rozwiązań przez (...), dopiero co wprowadzonych i zastosowanych w skali świata, to jest znanych i stosowanych na świecie przez okres nie dłuższy niż jeden rok, podczas gdy w rzeczywistości przedmiotowe oświadczenie zostało uprzednio przygotowane przez firmę (...) sp. j., a nadto zakupione przez (...) urządzenia pozbawione były cech innowacyjności, które wskazywane były przez beneficjenta we wniosku i były standardowymi urządzeniami w ofercie (...) sp. z o.o.,
- nierzetelnego oświadczenia (...), które zostało podpisane przez M. T. z upoważnienia W. J. (1) z datą 28 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało nie wcześniej niż 13 maja 2008 roku i zostało uprzednio przygotowane przez (...) sp. j. oraz przesłane przez R. T. za pośrednictwem poczty elektronicznej do W. J. (1),
- poświadczających nieprawdę opinii o innowacyjności, w tym:
 - a) opinię z dnia 19 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Politechniki (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś. zakończonych wydaniem wskazanej opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana przez firmę (...) sp. j. i dostarczona przez Ł. J. (1) Z. G. (1), który ją podpisał bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym;
 - b) opinię z dnia 16 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Uniwersytetu (...) we W. Instytut (...), podczas gdy w rzeczywistość uczelnia ta nigdy nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana przez (...) sp. j. i dostarczone do właściwej jednostki, celem podpisania przez osoby posiadające właściwe uprawnienia w osobach S. K. (1) i R. Ś. (1), bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym;
- poświadczającej nieprawdę i uprzednio sfałszowanej przez S. P. (1) umowy dotyczącej sprzedaży i montażu linii technologicznej do przerobu kruszywa zawartą między (...) sp. z o.o. a (...) s. j. rzekomo zawartą w dniu 25 czerwca 2008 r., poświadczająca nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w tym poprzez dodanie do niej treści dokumentu oznaczonego jako załącznik nr 6, zatytułowany „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)", zawierający specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości, uprzednio sporządzony przez firmę (...) sp. j., a nadto poprzez zmienienie zapisu § 3 umowy w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o. o. oraz (...), podczas gdy urządzenia firmy (...) sp. z o.o. pozbawione były jakichkolwiek

cech innowacyjności, poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149 352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r., nadto poprzez nie wykazanie w treści drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa”, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, a także w załączniku nr 1 do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakręznego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki do kwoty 382 132,50 zł, mimo że jego wartość wskazana w umowie z dnia 16 stycznia 2008 r. oraz dołączonym do niej załączniku nr 1 wynosiła 134 044,00 zł, podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s. j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG,

- poświadczającego nieprawdę protestu z dnia 14 stycznia 2009 r. do oceny merytorycznej fakultatywnej oraz poświadczającego nieprawdę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 23 lutego 2009 r., w zakresie treści zawierającej oświadczenie, iż firma (...) opracowała specjalnie na potrzeby zakładu przeróbczego (...) prototypowy, zintegrowany system chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, który będzie zastosowany w przedmiotowym zakładzie przeróbczym, podczas gdy w rzeczywistości urządzenia napędu firmy (...) zastosowane w przedmiotowym zakładzie, zostały już zakupione i zamontowane, i nie zawierały one w/w systemów chłodzenia oraz w zakresie treści zawierającej oświadczenie, iż (...) sp. j. w wyniku realizacji projektu nawiąza trwałą współpracę z państwową jednostką badawczo - rozwojową to jest (...) w W. (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości współpraca taka nigdy nie została nawiązana,

a następnie, mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym przede wszystkim w zakresie czasu rozpoczęcia realizacji projektu, innowacyjności produktu i dostarczenia konkretnie wskazanych urządzeń mających innowacyjne cechy, a także uzyskania opinii o innowacyjności i nawiązania trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo - rozwojową, wniosek ten i dołączone do niego dokumenty przedłożył wraz z M. J. (1), uprzednio A., W. P. (1) oraz S. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) sp. j. celem podpisania i dalszego przedłożenia we (...) (...), pełniące rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W. w zakresie rozliczania współfinansowanych ze środków unijnych projektów, na podstawie której w dniu 3 września 2009 r. zawarta została umowa o nienależne jej dofinansowanie na realizację projektu "Od innowacyjności do przywództwa technologicznego w branży", czym doprowadził Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

IX. **(czyn opisany w punkcie X aktu oskarżenia)** w okresie od maja 2009 roku do sierpnia 2011 roku we W., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc współwłaścicielem firmy (...) sp. j. z/s we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) oraz W. P. (1) i S. P. (1), współwłaścicielami (...) s.j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 625 750 zł poprzez wprowadzenie jej w błąd co do prawdziwości i rzetelności przygotowanych i skompletowanych przez niego dokumentów, przy których powstawaniu brał aktywny udział, tworząc je, inicjując ich tworzenie przez inne osoby lub instytucje oraz ułatwiając ich uzyskiwanie, konsultując i decydując o ich ostatecznym kształcie i treści, wiedząc, że dokumenty te nie odpowiadają rzeczywistości, a ich wytworzenie i posłużenie się nimi przed PARP ma na celu spełnienie wszystkich wymogów formalnych i merytorycznych co skutkować będzie skutecznym podpisaniem umowy dotacyjnej i w konsekwencji wypłatą nienależnej dotacji, czego wyrazem był podpisany przez W. P. (1) i złożony przez (...) sp. j. wniosek o dofinansowanie o nr (...) wraz z załącznikami, w tym dokumenty w postaci:

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o.o. z/s w M. z dnia 3 kwietnia 2009 roku, w którego tworzeniu i konsultowaniu aktywny udział brała firma (...) sp. j., a które podpisał P. G. (1), prokurent (...) sp. z o.o., wskazujące nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko-mechanicznych produktu o nazwie (...), osiągniętych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej

generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu nie posiadania, do chwili wydanie podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia,

- poświadczającej nieprawdę opinii o innowacyjności, w tym jednej omyłkowo datowanej na dzień 6 kwietnia 2006 r. i drugiej właściwie datowanej na dzień 6 kwietnia 2009 r., wydanymi rzekomo przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości ta jednostka naukowa nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanych opinii o innowacyjności, a które to zostały uprzednio przygotowane przez (...) sp. j. i dostarczone przez Ł. J. (1) za pośrednictwem poczty elektronicznej Z. G. (1), który następnie przedłożył je do podpisu K. R. i J. D. (1), a które to dokumenty załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz w dniu 12 maja 2009 r. przez (...) s. j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., a nadto wbrew ciężącemu obowiązkowi wynikającemu z pkt. 21 przedmiotowego wniosku nie zawarł we wniosku informacji dla Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego ze środków unijnych w wysokości 10 625 750 zł z tytułu złożonego wniosku, z uwagi na powiązanie planowanego do realizacji projektu z innym projektem wynikającym ze złożonego uprzednio przez (...) s.j. w dniu "2.1 maja 2008 r. wniosku o dofinansowanie o nr (...) realizowanym w ramach Narodowej Strategicznej Ramy Odniesienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym naraził Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

M. J. (1) została oskarżona o to, że :

X. **(czyn opisany w pkt XII aktu oskarżenia)** w okresie od maja 2008 r. do dnia 3 września 2009 roku we W., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc współwłaścicielką spółki (...) sp. j z/s we W., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1) oraz W. P. (1) i S. P. (1), współwłaścicielami (...) s.j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 937 658,91 złotych poprzez wprowadzenia jej w błąd co do prawdziwości i rzetelności przygotowanych i skompletowanych przez nią dokumentów, przy których powstawaniu brała aktywny udział, tworząc je, inicjując ich tworzenie przez inne osoby lub instytucje oraz ułatwiając ich uzyskiwanie, konsultując i decydując o ich ostatecznym kształcie i treści, wiedząc, że dokumenty te nie odpowiadają rzeczywistości, a ich wytworzenie i posłużenie się nimi przed PARP ma na celu spełnienie wszystkich wymogów formalnych i merytorycznych co skutkować będzie skutecznym podpisaniem umowy dotacyjnej i w konsekwencji wypłatę nienależnej dotacji, czego wyrazem był podpisany przez W. P. (1) i złożony przez (...) sp. j. wniosek o dofinansowanie o nr (...) wraz z załącznikami oraz szereg dalszych dokumentów przedkładanych w toku procedury dotacyjnej mającej na celu uzyskanie wsparcia finansowego, w tym w postaci:

- poświadczającego nieprawdę wniosku o dofinansowanie z dnia 27 maja 2008 r., uprzednio sporządzonego przez firmę (...) sp. j., zawierającego nieprawdziwe oświadczenia wnioskodawcy w zakresie wskazania, że inwestycja opisana we wniosku jest na etapie planowania, podczas gdy w rzeczywistości była już na dzień złożenia wniosku w trakcie realizacji, wskazania na zastosowanie przez (...) s. j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest, zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy, rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5%, opracowanych na indywidualne zamówienie firmy (...) s. j., podczas gdy urządzenia takie nie zostały zakupione i zastosowane w przedmiotowej linii technologicznej, wskazania na powołanie międzynarodowego zespołu ekspertów do spraw opracowania i wprowadzenia w firmie (...) innowacyjnej technologii przerobu kruszyw, w skład którego wchodzić miały szczegółowo wymienieni przedstawiciele (...) sp. z o. o., (...) sp. z

o.o., (...), podczas gdy w rzeczywistości zespół taki nie został nawet powołany oraz wskazania na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo-rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie nawiązano;

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., uprzednio sporządzonego przez firmę (...) sp. j., podpisanego przez I. N. (1), kierownika (...) sp. z o.o., wskazującego, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi (...) oraz inne nowatorskie urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...),

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o.o., które zostało podpisane przez W. J. (1), Dyrektorem Kruszenia i Przesiewania w (...) ((...)) sp. z o.o., z datą 1 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało w okresie od 7 do 9 maja 2008 r., dotyczące wykorzystania bardzo nowoczesnych i pionierskich rozwiązań przez (...), dopiero co wprowadzonych i zastosowanych w skali świata, to jest znanych i stosowanych na świecie przez okres nie dłuższy niż jeden rok, podczas gdy w rzeczywistości przedmiotowe oświadczenie zostało uprzednio przygotowane przez firmę (...) sp. j., a nadto zakupione przez (...) urządzenia pozbawione były cech innowacyjności, które wskazywane były przez beneficjenta we wniosku i były standardowymi urządzeniami w ofercie (...) sp. z o.o.,

- nierzetelnego oświadczenia (...), które zostało podpisane przez M. T. z upoważnienia W. J. (1) z datą 28 kwietnia 2008 r., mimo że oświadczenie to powstało nie wcześniej niż 13 maja 2008 roku i zostało uprzednio przygotowane przez (...) sp. j. oraz przesłane przez R. T. za pośrednictwem poczty elektronicznej do W. J. (1),

- poświadczających nieprawdę opinii o innowacyjności, w tym:

c) opinię z dnia 19 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Politechniki (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś. zakończonych wydaniem wskazanej opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana przez firmę (...) sp. j. i dostarczona przez Ł. J. (1) Z. G. (1), który ją podpisał bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym;

d) opinię z dnia 16 maja 2008 r. wydaną rzekomo przez jednostkę naukową w postaci Uniwersytetu (...) we W. Instytut (...), podczas gdy w rzeczywistości uczelnia ta nigdy nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, a która to została uprzednio przygotowana przez (...) sp. j. i dostarczone do właściwej jednostki, celem podpisania przez osoby posiadające właściwe uprawnienia w osobach S. K. (1) i R. Ś. (1), bez uprzedniego przeprowadzenia badań i zapoznania się ze wskazanym materiałem źródłowym;

- poświadczającej nieprawdę i uprzednio sfalszowanej przez S. P. (1) umowy dotyczącej sprzedaży i montażu linii technologicznej do przerobu kruszywa zawartą między (...) sp. z o.o. a (...) s. j. rzekomo zawartą w dniu 25 czerwca 2008 r., poświadczająca nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w tym poprzez dodanie do niej treści dokumentu oznaczonego jako załącznik nr 6, zatytułowany „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)”, zawierający specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości, uprzednio sporządzony przez firmę (...) sp. j., a nadto poprzez zmienienie zapisu

§ 3 umowy w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o. o. oraz (...), podczas gdy urządzenia firmy (...) sp. z o.o. pozbawione były jakichkolwiek cech innowacyjności, poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149 352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r., nadto poprzez nie wykazanie w treści drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło do nanieśnięcia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa”, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, a także w załączniku nr 1 do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakręznego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki do kwoty 382 132,50 zł, mimo że jego wartość wskazana w umowie z dnia 16 stycznia 2008 r. oraz dołączonym do niej załączniku nr 1 wynosiła 134 044,00 zł, podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s. j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG,

- poświadczającego nieprawdę protestu z dnia 14 stycznia 2009 r. do oceny merytorycznej fakultatywnej oraz poświadczającego nieprawdę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 23 lutego 2009 r., w zakresie treści zawierającej oświadczenie, iż firma (...) opracowała specjalnie na potrzeby zakładu przeróbczego (...) prototypowy, zintegrowany system chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, który będzie zastosowany w przedmiotowym zakładzie przeróbczym, podczas gdy w rzeczywistości urządzenia napędu firmy (...) zastosowane w przedmiotowym zakładzie, zostały już zakupione i zamontowane, i nie zawierały one w/w systemów chłodzenia oraz w zakresie treści zawierającej oświadczenie, iż (...) sp. j. w wyniku realizacji projektu nawiąza trwałą współpracę z państwową jednostką badawczo - rozwojową to jest (...) w W. (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości współpraca taka nigdy nie została nawiązana, a następnie, mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym przede wszystkim w zakresie czasu rozpoczęcia realizacji projektu, innowacyjności produktu i dostarczenia konkretnie wskazanych urządzeń mających innowacyjne cechy, a także uzyskania opinii o innowacyjności i nawiązania trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo - rozwojową, wniosek ten i dołączone do niego dokumenty przedłożyła wraz z Ł. J. (1), W. P. (1) oraz S. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) sp. j. celem podpisania i dalszego przedłożenia we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W. w zakresie rozliczania współfinansowanych ze środków unijnych projektów, na podstawie której w dniu 3 września 2009 r. zawarta została umowa o nienależne jej dofinansowanie na realizację projektu "Od innowacyjności do przywództwa technologicznego w branży", czym doprowadziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XI. **(czyn opisany w punkcie XIII aktu oskarżenia)** w okresie od maja 2009 roku do sierpnia 2011 roku we W., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc współwłaścicielką firmy (...) sp. j. z/s we W., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. J. (1) oraz W. P. (1) i S. P. (1), współwłaścicielami (...) s.j., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 625 750 zł poprzez wprowadzenie jej w błąd co do prawdziwości i rzetelności przygotowanych i skompletowanych przez nią dokumentów, przy których powstawaniu brała aktywny udział, tworząc je, inicjując ich tworzenie przez inne osoby lub instytucje oraz ułatwiając ich uzyskiwanie, konsultując i decydując o ich ostatecznym kształcie i treści, wiedząc, że dokumenty te nie odpowiadają rzeczywistości, a ich wytworzenie i posłużenie się nimi przed PARP ma na celu spełnienie wszystkich wymogów formalnych i merytorycznych co skutkować będzie skutecznym podpisaniem umowy dotacyjnej i w konsekwencji wypłatą nienależnej dotacji, czego wyrazem był podpisany przez W. P. (1) i złożony przez (...) sp. j. wniosek o dofinansowanie o nr (...) wraz z załącznikami, w tym dokumenty w postaci:

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia (...) sp. z o.o. z/s w M. z dnia 3 kwietnia 2009 roku, w którego tworzeniu i konsultowaniu aktywny udział brała firma (...) sp. j., a które podpisał P. G. (1), prokurent (...) sp.

z o.o., wskazujące nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko-mechanicznych produktu o nazwie (...), osiąganych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu nie posiadania, do chwili wydanie podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia,

- poświadczającej nieprawdę opinii o innowacyjności, w tym jednej omyłkowo datowanej na dzień 6 kwietnia 2006 r. i drugiej właściwie datowanej na dzień 6 kwietnia 2009 r., wydanymi rzekomo przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., (...) w O., podczas gdy w rzeczywistości ta jednostka naukowa nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanych opinii o innowacyjności, a które to zostały uprzednio przygotowane przez (...) sp. j. i dostarczone przez Ł. J. (1) za pośrednictwem poczty elektronicznej Z. G. (1), który następnie przedłożył je do podpisu K. R. i J. D. (1), a które to dokumenty załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz w dniu 12 maja 2009 r. przez (...) s. j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., a nadto wbrew ciążącemu obowiązkowi wynikającemu z pkt. 21 przedmiotowego wniosku nie zawarła we wniosku informacji dla Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego ze środków unijnych w wysokości 10 625 750 zł z tytułu złożonego wniosku, z uwagi na powiązanie planowanego do realizacji projektu z innym projektem wynikającym ze złożonego uprzednio przez (...) s.j. w dniu 27 maja 2008 r. wniosku o dofinansowanie o nr (...) realizowanego w ramach Narodowej Strategicznej Ramy Odniesienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

R. Ś. (2) został oskarżony o to, że :

XII. **(czyn opisany w pkt XIV aktu oskarżenia)** w maju 2008 r. we W., będąc asystentem na Uniwersytecie (...) we W. w Instytucie (...), udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., poprzez podpisanie w dniu 19 maja 2008 r. opinii o innowacyjności opatrzonej datą 16 maja 2008 r., której wzór stanowił załącznik nr 6 do Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu, z której wynikało, że została wydana przez jednostkę naukową w postaci Uniwersytetu (...) we W. - Instytut (...), podczas gdy uczelnia ta nigdy nie realizowała przedmiotowych prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, poświadczając nadto nieprawdę poprzez wskazanie cech nowatorskiej technologii przerobu kruszyw, mimo nie posiadania do chwili złożenia podpisu materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w opinii tezy, ani nie przeprowadzenia badań potwierdzających tezy zawarte w dokumencie „opinia o innowacyjności”, którą to opinię załączono do wniosku o dofinansowanie złożonego w dniu 27 maja 2008 r. o nr (...) złożonego przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., mimo że opinia ta nie została przez niego sporządzona, czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Z. G. (1) został oskarżony o to, że :

XIII. **(czyn opisany w pkt XV aktu oskarżenia)** w maju 2008 r. w O., będąc pracownikiem Politechniki (...) w O., udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., poprzez podpisanie dokumentu w postaci „opinii o innowacyjności” z dnia 19 maja 2008 r., otrzymanej drogą elektroniczną, której wzór stanowił załącznik nr 6 do Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu, z której wynikało, że została wydana przez jednostkę naukową w postaci Politechniki (...) w O., podczas gdy uczelnia ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem wskazanej opinii o innowacyjności, a nadto używając pieczętki o treści „(...)”, którą posługiwał się on będąc w tym czasie zatrudnionym w spółce (...) SA, poświadczając nadto nieprawdę poprzez wskazanie cech nowatorskiej technologii przerobu kruszyw, mimo nie posiadania do chwili złożenia podpisu jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w opinii tezy, ani nie przeprowadzenia jakichkolwiek badań potwierdzających tezy zawarte w dokumencie „opinia o innowacyjności”, mimo że opinia ta nie została przez niego sporządzona, którą to opinię załączono do wniosku o dofinansowanie złożonego w dniu 27 maja 2008 r. o nr (...) przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XIV. **(czyn opisany w pkt XVI aktu oskarżenia)** w okresie od kwietnia do maja 2009 r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, polegającego na przedłożeniu nierzetelnych dokumentów w celu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, poprzez dwukrotne, w kwietniu 2009 r. i maju 2009 r., dostarczenia do (...) w W., (...) w O. uprzednio przygotowanej i dostarczonej mu drogą elektroniczną opinii o innowacyjności, w tym jednej omyłkowo datowanej na dzień 6 kwietnia 2006 r. i drugiej właściwie datowanej na dzień 6 kwietnia 2009 r., których wzory stanowiły załączniki do Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu, załączone do wniosków o dofinansowanie nr (...) złożonych przez (...) s.j. we (...) (...), które przedłożył K. R. oraz J. D. (1), którzy mimo że (...) w W., oddział (...) w O. nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, poświadczyli we wskazanych dokumentach nieprawdę poprzez wskazanie cech nowatorskiej technologii produkcji kruszyw naturalnych, mimo nie posiadania do chwili złożenia podpisów jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w opinii tezy, które to opinie załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym pomógł narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

K. R. została oskarżona o to, że :

XV. **(czyn opisany w pkt XVII aktu oskarżenia)** w okresie od kwietnia 2009 r. do maja 2009 r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc kierownikiem Zakładu (...) w (...) w W., oddział (...) w O., udzieliła pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s Ś. w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, polegającego na przedłożeniu nierzetelnych dokumentów w celu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, poprzez dostarczenie jej przez Z. G. (1) dwóch egzemplarzy dokumentów w postaci „opinii o innowacyjności”, które nie zostały przez nią sporządzone i podpisanie ich, w tym jednej omyłkowo datowanej na dzień 6 kwietnia 2006 r. i drugiej właściwie datowanej na dzień 6 kwietnia 2009 r., które stanowiły załączniki do

Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu - załączone do wniosków o dofinansowanie nr (...) złożonych przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., z których wynikało, że zostały wydane przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., oddział (...) w O., podczas gdy instytucja ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, poświadczając nadto nieprawdę poprzez wskazanie cech nowatorskiej technologii produkcji kruszyw naturalnych, mimo nie posiadania do chwili złożenia podpisu jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w opinii tezy, które to opinie załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnęła, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt 2Ds 149/10, czym pomogła narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzanie mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

J. D. (1) został oskarżony o to, że :

XVI. **(czyn opisany w pkt XVIII aktu oskarżenia)** w okresie od kwietnia 2009 r. do maja 2009 r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc dyrektorem (...) w W., Oddział Inżynierii Materiałowej, Procesowej i Środowiskowa w O. udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s Ś. w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, polegającego na przedłożeniu nierzetelnych dokumentów w celu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, poprzez dostarczenie mu przez K. R. dwóch egzemplarzy dokumentów w postaci „opinii o innowacyjności”, w tym jednej omyłkowo datowanej na dzień 6 kwietnia 2006 r. i drugiej właściwie datowanej na dzień 6 kwietnia 2009 r., których wzór stanowiły załączniki do Regulaminu Przeprowadzenia Konkursu - załączone do wniosków o dofinansowanie nr (...) złożonych przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., które to opinie podpisał i opatrzył pieczęcią osoby akceptującej mimo tego, iż dokumenty te nie posiadały nadanego numeru z rejestru zleceń oraz nie powołano się w ich treści na zlecenie z (...) s.j., poświadczając tym samym nieprawdę w zakresie tego, że zostały one wydane przez jednostkę naukową w postaci (...) w W., (...) w O., podczas gdy instytucja ta nigdy nie uzyskała zlecenia i nie realizowała prac badawczo-rozwojowych na rzecz (...) z/s w Ś., zakończonych wydaniem opinii o innowacyjności, które to opinie załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczące wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym pomógł narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzanie mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

P. K. (1) został oskarżony o to, że :

XVII. **(czyn opisany w pkt XIX aktu oskarżenia)** w okresie od stycznia 2008 r. do lipca 2009 r. w A., będąc prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w A. wspólnie z R. O. (1) wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. oraz D. B. (1) pracownikiem (...) sp. z o.o., działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że będąc uprawnionym do podpisywania umów i wystawiania dokumentów, podpisał trzy umowy dotyczące tego samego przedmiotu, to jest sprzedaży i montażu przez (...) sp. z o.o. na rzecz (...) s.j. linii technologicznej do przerobu kruszywa, w tym pierwszą z nich podpisał w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2008 r. i ostatnią podpisaną nie później niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., z tym że tylko druga z umów z dnia 25 czerwca 2008 r. została następnie przedłożona w toku procedury weryfikacyjnej PARP

prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), poświadczając nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- poprzez dodanie do niej załącznika nr 6, zatytułowanego „Innowacyjnych rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)S. (...) spółka jawna" zawierającego specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, mimo że wiedział iż urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy,
- a nadto poprzez zmienienie względem pierwszej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. zapisu § 3 w dodanym załączniku 6 w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...), podczas gdy były one pozbawione jakichkolwiek cech innowacyjności,
- nadto poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r.,
- nadto poprzez nie wykazanie w treści drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka", co doprowadziło następnie do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa", mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej,

podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG, a który to dokument przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

R. O. (1) został oskarżony o to, że :

XVIII. **(czyn opisany w pkt XX aktu oskarżenia)** w okresie od stycznia 2008 r. do lipca 2009 r. w A., będąc prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w A. wspólnie z R. O. (1) wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. oraz D. B. (1) pracownikiem (...) sp. z o.o., działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że będąc uprawnionym do podpisywania umów i wystawiania dokumentów, podpisał trzy umowy dotyczące tego samego przedmiotu, to jest sprzedaży i montażu przez (...) sp. z o.o. na rzecz (...) s.j. linii technologicznej do przerobu kruszywa, w tym pierwszą z nich podpisał w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2008 r. i ostatnią podpisaną nie później niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., z tym że tylko druga z umów z dnia 25 czerwca 2008 r. została następnie przedłożona w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), poświadczając nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- poprzez dodanie do niej załącznika nr 6, zatytułowanego „Innowacyjnych rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)S. (...) spółka jawna" zawierającego specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, mimo że wiedział iż urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy,

- a nadto poprzez zmienienie względem pierwszej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. zapisu § 3 w dodanym załączniku 6 w ten sposób, że w pkt 3 ujęto zapis, iż przyjmujący zlecenie gwarantuje, że urządzenia będą nowe oraz wykonane według innowacyjnej myśli technologicznej (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...), podczas gdy były one pozbawione jakichkolwiek cech innowacyjności,
- nadto poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r.,
- nadto poprzez nie wykazanie w treści drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło następnie do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa”, mimo faktu, że w rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej,

podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG, a który to dokument przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

D. B. (1) został oskarżony o to, że :

XIX. **(czyn opisany w pkt XXI aktu oskarżenia)** w okresie od stycznia 2008 r. do października 2009 r. w A., wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1) prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w A. oraz z R. O. (1) wiceprezesem zarządu (...) sp. z o.o., działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. oraz Ł. J. (1) i M. J. (1) współwłaścicielom (...) sp. j. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że dostosowywał działania firmy do powstającej fikcyjnej dokumentacji, a nadto konsultował i przygotowywał konstrukcje trzech umów w tym przedmiocie dostosowując je do warunków umożliwiających uzyskanie dotacji unijnej przez (...) s.j., wiedząc że pierwszą z nich P. K. (1) oraz R. O. (1) podpisali w dniu 16 stycznia 2008 r., kolejną w dniu 25 czerwca 2009 r. i ostatnią nie wcześniej niż w dniu 16 lipca 2009 r., mimo że widnieje na niej data 25 czerwca 2008 r., z tym że tylko druga z umów z dnia 25 czerwca 2008 r. została następnie przedłożona w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), w których to umowach umieścił poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne zapisy:

- poprzez dodanie do niej załącznika nr 6, zatytułowanego „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)” zawierającego specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, mimo że wiedział iż urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy,
- poprzez zmianę daty względem pierwotnie zawartej umowy między (...) sp. z o.o. a (...) s.j. z dnia 16 stycznia 2008 r. na 25 czerwiec 2008 r.,

nadto poprzez zawyżenie przedmiotu umowy o 149352,91 zł względem pierwotnej umowy z dnia 16 stycznia 2008 r.,

- nadto poprzez nie wykazanie w treści drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. jako składowej linii technologicznej urządzenia o nazwie „płuczka”, co doprowadziło do naniesienia nieprawdziwych poprawek na rysunki techniczne opisane jako „prototypowy mobilny zakład przeróbczy kruszywa”, mimo faktu, że w

rzeczywistości urządzenie takie występuje we wskazanej linii technologicznej, a także w załączniku nr 1 do drugiej umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. w pozycji (...) poprzez zawyżenie wartości innego urządzenia to jest przenośnika zakręznego hałdującego ((...)) (...) o wartość płuczki do kwoty 382 132,50 zł, mimo że jego wartość wskazana w umowie z dnia 16 stycznia 2008 r. oraz dołączonym do niej załączniku nr 1 wynosiła 134 044,00 zł,

podczas gdy w rzeczywistości odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń była tylko i wyłącznie umowa z dnia 16 stycznia 2008 r., której ujawnienie przed PARP wykluczyłoby możliwość starania się przez (...) s.j. o uzyskanie dofinansowania w ramach POIG, a który to dokument przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., a nadto we wrześniu 2009 r. doprowadził do uzyskania i przekazania firmie (...) dokumentu mającego znaczenie prawne, który stanowił zgłoszenie patentowe oraz potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia przez Urząd Patentowy obejmujący rozwiązanie systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych zgłoszonego do opatentowania przez firmę (...), które następnie w październiku 2009 r. zostało przez (...) złożone we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., podczas gdy w związku z jego obowiązkami w (...) sp. z o.o., pełniącą rolę głównego wykonawcy inwestycji firmy (...) s.j., miał świadomość, iż przedmiotowe rozwiązanie w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych nie zostało nawet zakupione i wykorzystane w toku realizacji tej inwestycji, czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

I. N. (1) został oskarżony o to, że :

XX. (czyn opisany w pkt XXII aktu oskarżenia) w okresie od kwietnia 2008 r. do maja 2008 r. w W., będąc kierownikiem (...) sp. z o.o. wspólnie z innymi osobami, działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że nie będąc uprawnionym w (...) sp. z o.o. do wystawiania dokumentu z dnia 24 kwietnia 2008 roku przez niego podpisanego, biorąc uprzednio udział w przygotowaniu jego treści, mimo że ostateczną wersję pisma otrzymał w formie elektronicznej, nie będąc jego autorem, poświadczając nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnych nr (...) wskazując, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi ((...)) oraz inne nowatorskie urządzenia, takie jak motoreduktory przemysłowe (...), motoreduktory stożkowe (...), prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, nadto stwierdzając, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy nigdy nie zapoznał się z żadną dokumentacją w tym przedmiocie ani też nie posiadał wiedzy w tym zakresie, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...), a który to dokument przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286**

§ 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

W. J. (1) został oskarżony o to, że:

XXI. (czyn opisany w pkt XXIII aktu oskarżenia) w okresie od 5 do 7 maja 2008 r. w K., będąc Dyrektorem Kruszenia i Przesiewania w (...) ((...)) sp. z o.o. wspólnie z innymi osobami, działając w warunkach czynu ciągłego, udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie wyłudzenia polegającego na uzyskaniu nienależnej kwoty 10 937 658,91 zł z tytułu podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...), zawartej w dniu 3 września 2009 r., w ten sposób, że będąc uprawnionym do wystawienia dokumentu podpisał pismo datowane na dzień 1 kwietnia 2008 r., które w rzeczywistości zostało sporządzone w okresie od 5 do 7 maja 2008 r., a następnie w dniu 7 maja 2008 r. podpisane i przesłane do (...) sp. jawna i (...)spółka jawna, biorąc uprzednio udział w przygotowaniu treści tegoż pisma i jego projektów, mimo że ostateczną wersję pisma otrzymał w formie elektronicznej, nie będąc jego autorem, poświadczając nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnych nr (...) wskazując, że planowany do nabycia przez (...) zakład przerobu kruszyw skonfigurowany będzie o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania (...), dopiero co wprowadzone i zastosowane w skali świata, to jest znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż jeden rok, podczas gdy urządzenia (...) na dzień sporządzenia i podpisania pisma były już sprzedane na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2008 r. nr (...) zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. i nie posiadały one żadnych cech innowacyjnych, zaś zastosowana w nich technologia była znana i stosowana na świecie przez okres dłuższy niż jeden rok, a ponadto zgodnie z treścią wyżej wymienionego pisma przedmiotowa instalacja (...) sp. jawna miała mieć unikalną semi-mobilną konstrukcję, czyli łatwo przestawną osadzaną na modułowym systemie fundamentów (łatwo przestawnych płyt fundamentowych), podczas gdy w rzeczywistości zakład ten na podstawie projektów opracowanych przez W. J. (1) był zakładem stacjonarnym osadzonym na fundamentach, a nadto w przedmiotowym piśmie wskazano na powołanie międzynarodowego zespołu - globalnych liderów w zakresie opracowania najbardziej zaawansowanych technologii dla przemysłu przerobczego, podczas gdy zespół taki nigdy nie został powołany, a inwestycja była już w toku realizacji, a który to dokument przedłożono w toku procedury weryfikacyjnej PARP prowadzącej do podpisania umowy o dofinansowanie o nr (...) we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., czym pomógł doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkich rozmiarów, **to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,**

P. G. (1) został oskarżony o to, że :

XXII. (czyn opisany w pkt XXIV aktu oskarżenia) w kwietniu 2009 r. w M., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc prokurentem (...) sp. z o.o. udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s w Ś. w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, w ten sposób, że będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów podpisał pismo z dnia 3 kwietnia 2009 roku, biorąc uprzednio udział w przygotowaniu jego treści, poświadczając nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnych nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, wskazując w nim nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko- mechanicznych produktu o nazwie (...), osiągniętych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu i nie posiadania, do chwili wydania podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, które to pismo załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczące wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze

Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym pomógł narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

T. K. (2) został oskarżony o to, że :

XXIII. **(czyn opisany w pkt XXV aktu oskarżenia)** w kwietniu 2009 r. w M., działając w warunkach czynu ciągłego, będąc dyrektorem handlowym (...) sp. z o.o. udzielił pomocnictwa S. P. (1) i W. P. (1) współwłaścicielom firmy (...) s.j. z/s Ś. w przestępstwie usiłowania wyłudzenia korzyści majątkowej, w ten sposób, że brał udział w przygotowaniu treści pisma z dnia 3 kwietnia 2009 roku, które przedłożył do podpisu P. G. (1), poświadczającego nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, gdyż dokument ten stanowił załącznik do wniosku o dofinansowanie w ramach dotacji unijnych nr (...) na kwotę 10 625 750 zł, wskazując w nim nieprawdę w zakresie oświadczeń dotyczących cech fizyko- mechanicznych produktu o nazwie (...), osiągniętych, unikatowych wyników tego produktu, skutkujących stwierdzeniem, iż jest to produkt najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenia zostały wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami tego produktu i nie posiadania, do chwili wydania podpisanego przez P. G. (1) oświadczenia, jakichkolwiek materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, które to pismo załączono do wniosków o dofinansowanie o nr (...) złożonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz 12 maja 2009 r. przez (...) s.j. we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, z uwagi na zakwestionowanie przez PARP oświadczenia wnioskodawcy dotyczące wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn. akt (...), czym pomógł narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości na niekorzystne rozporządzenie mieniem wielkich rozmiarów,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 1 grudnia 2017 r., sygn.. akt: III K 286/13 orzekł:

D) uznał oskarżonego **S. P. (1)** za winnego tego, iż w okresie od maja 2008 roku do października 2009 roku we W., będąc współwłaścicielem firmy (...) s.j., działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 937 658,91 złotych poprzez wprowadzenia jej w błąd co do rzetelności, prawdziwości oraz zamiaru realizacji założeń merytorycznych zawartych we wniosku o dofinansowanie o nr (...), złożonego w siedzibie (...) Spółka Akcyjna, pełniącej rolę (...) Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą w W., w którym to dokumencie poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w ten sposób, że wskazał na zastosowanie przez (...) s.j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5 %, opracowanych na indywidualne zamówienie (...) s.j., tj. urządzenia (...)w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...), prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie miały zostać i nie zostały zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, wykorzystując, nie posiadające cech innowacyjności, standardowe modele motoreduktorów (...) o symbolach (...), (...) i (...) oraz silniki w klasie (...) oraz wskazał na nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo - rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., czego wyrazem miało być podpisanie w dniu 25 września 2009 r. umowy o współpracy/ (...), podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie zamierzano podjąć, a które to powyższe okoliczności skutkowały pozytywnym rozpatrzeniem środka odwoławczego od negatywnej decyzji w sprawie wniosku o dofinansowanie, a

nadto w październiku 2009 r. złożył we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W., dokument mający znaczenie prawne, który stanowić miał zgłoszenie patentowe oraz potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia przez Urząd Patentowy obejmujący rozwiązanie systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo- walcowych zgłoszone do opatentowania przez firmę (...), mając świadomość, iż przedmiotowe rozwiązanie w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo - walcowych nie zostało nawet zakupione i wykorzystane w toku realizacji przedmiotowej inwestycji, a następnie, mimo nierzetelności wymienionych wyżej dokumentów, w tym dostarczenia konkretnie wskazanego sprzętu mającego innowacyjne cechy, wniosek ten wraz z dołączonymi dokumentami S. P. (1) przedłożył we (...) (...), pełniącej rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z/s w W. w zakresie rozliczania współfinansowanych ze środków unijnych projektów, na podstawie której dniu 3 września 2009 r. zawarta została umowa o dofinansowanie o nr (...) poprzez co uzyskał nienależne mu dofinansowanie na realizację Projektu „Od innowacji do przywództwa technologicznego w branży”, czym działał na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 1000 (tysiąca) złotych;

- II) uniewinnił oskarżonego S. P. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku;
- III) uniewinnił oskarżoną **W. P. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku;
- IV) uniewinnił oskarżoną W. P. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku;
- V) uniewinnił oskarżoną **R. T.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku;
- VI) uniewinnił oskarżonego **T. K. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku;
- VII) uniewinnił oskarżonego T. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku;
- VIII) uniewinnił oskarżonego **Ł. J. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku;
- IX) uniewinnił oskarżonego Ł. J. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku;
- X) uniewinnił oskarżoną **M. J. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku;
- XI) uniewinnił oskarżoną M. J. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku;
- XII) uniewinnił oskarżonego **R. Ś. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku;
- XIII) uniewinnił oskarżonego **Z. G. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku;
- XIV) uniewinnił oskarżonego Z. G. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku;
- XV) uniewinnił oskarżoną **K. R.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku;
- XVI) uniewinnił oskarżonego **J. D. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku;
- XVII) uniewinnił oskarżonego **P. K. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku;
- XVIII) uniewinnił oskarżonego **R. O. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku;
- XIX) uniewinnił oskarżonego **D. B. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku;
- XX) uniewinnił oskarżonego **I. N. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku;

XXI) uniewinnił oskarżonego **W. J. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXI części wstępnej wyroku;

XXII) uniewinnił oskarżonego **P. G. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku;

XXIII) uniewinnił oskarżonego **T. K. (2)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIII części wstępnej wyroku;

XXIV) na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec S. P. (1) w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat, warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat próby;

XXV) na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego S. P. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody na rzecz Skarbu Państwa, reprezentowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą w W., w kwocie 1.000.000 (jednego miliona) złotych;

XXVI) na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego S. P. (1) opłatę w kwocie 40.300 (czterdzieści tysięcy trzystu) złotych, w pozostałym zakresie, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli: prokurator – wobec wszystkich oskarżonych -, oskarżyciel posiłkowy oraz oskarżony S. P. (1).

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w całości co do czynów opisanych w punktach: I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X < XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII i XXIII części wstępnej wyroku na niekorzyść oskarżonych: S. P. (1), W. P. (1), R. T., T. K. (1), Ł. J. (1), M. J. (1), R. Ś. (1), Z. G. (1), K. R., J. D. (1), P. K. (1), R. O. (1), D. B. (1), I. N. (2), W. J. (1), P. G. (1) i T. K. (2) – zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że oskarżony S. P. (1):

- posłużył się poświadczającym nieprawdę oświadczeniem spółki (...) sp. z o.o., podpisanym przez W. J. (1), co do okoliczności mającej znaczenie prawne, wykorzystanym następnie przy składaniu wniosku o dotarcie z PARP, zawierającym informacje, iż planowany do nabycia przez (...) s.j. zakład przerobu kruszyw skonfigurowany będzie w oparciu o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż 1 rok, gdy tymczasem ustalono, że rozwiązanie technologiczne w postaci kruszarki (...) było stosowane na świecie przez okres dłuższy niż rok;

- posłużył się poświadczającą nieprawdę opinią o innowacyjności z dnia 19 maja 2008 roku, rzekomo wydaną przez Politechnikę (...) – Wydział (...), a w rzeczywistości sporządzoną przez Z. G. (1), podczas gdy jak ustalono, Politechnika (...) nie uzyskała zlecenia wydania takiej opinii, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni;

- posłużył się poświadczającą nieprawdę opinią o innowacyjności z dnia 16 maja 2008 roku, rzekomo wydaną przez Instytut (...) we W., a w rzeczywistości sporządzoną przez R. Ś. (1) i S. K. (1), podczas gdy jak ustalono, Uniwersytet (...) we W. nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni;

- posłużył się poświadczającym nieprawdę załącznikiem nr 6 do umowy między (...) spółka jawna a (...) sp. z o.o. z 25 czerwca 2008 r. zatytułowanym „Innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)”, zawierającym specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, gdy tymczasem ustalono, że wiedział, iż urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy, ani nie zostaną zamontowane w przyszłości;

- posłużył się poświadczającym nieprawdę oświadczeniem spółki (...) sp. z o.o. z dnia 24 kwietnia 2008 r., podpisanym przez I. N. (2) wskazującym, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi (...) oraz inne nowatorskie urządzenia, prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy zebrany materiał dowodowy wskazuje, że urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, a nadto stwierdzającym, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw, co skutkowało wyeliminowaniem wyżej wymienionych zachowań z punktu I sentencji wyroku, w związku ze skazaniem S. P. (1) za czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

II. obrazę prawa materialnego, a to art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony S. P. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że w złożonym za jego wiedzą, a podpisanym przez współnika (...) spółka jawna – W. P. (1) wniosku o dotację z Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości numer (...) i załączonych do niego dokumentów, znajdowały się nieprawdziwe informacje o okolicznościach mających istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, sprowadzające się do tego, że:

- opinia o innowacyjności pochodzi od jednostki naukowej prowadzącej w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki w postaci (...) w W. – Oddział (...) w O., gdy tymczasem jednostka ta nie uzyskiwała w tym zakresie zlecenia, a opinia została podpisana w imieniu Instytutu przez osobę do tego nieuprawnioną;

- (...) jest produktem najnowszej generacji wytworzonych w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, co wynika z treści oświadczenia z dnia 3 kwietnia 2009 r., wydanego przez spółkę (...) sp. z o.o., podczas gdy w rzeczywistości powyższe oświadczenie zostało wydane bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami produktu i bez materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w nim stwierdzenia, a zatem bez możliwości oceny cech fizyko-chemicznych produktu (...) i osiągniętych przez niego unikatowych wyników;

- prowadzone są prace badawczo-rozwojowe zespołu badawczego (...) we współpracy z koncernem chemicznym (...), podczas gdy jak prawidłowo ustalono współpraca taka nigdy nie miała miejsca.

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżona W. P. (1) nie miała wiedzy w zakresie funkcjonowania (...) spółka jawna, przez co świadomie nie poświadczyła nieprawdy we wnioskach o dotację numer (...) oraz (...) oraz załączonych do nich dokumentach, a także proteście od oceny merytorycznej fakultatywnej z dnia 14 stycznia 2009 r., a tym samym nie zrealizowała znamion czynu zabronionego opisanego w punkcie III i IV części wstępnej wyroku, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego, jak również zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego wynika, iż miała ona świadomość, że przedkładane przez nią dokumenty w postaci wskazanych wniosków oraz protestu zawierają

informacje dotyczące nieprawdziwych okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania dotacji z Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżona R. T. świadomie nie brała udziału w poświadczaniu nieprawdy we wnioskach o dotację numer (...) oraz załączonych do niego dokumentach, w tym poprzez uznanie, że w dniu 16 września 2009 r. wysłała do D. B. (1) wiadomość e-mail z prośbą o przesłanie skanu zgłoszenia patentowego systemu chłodzenia woda przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych zgłoszonych do opatentowania przez firmę (...), nie mając świadomości, iż przedmiotowy zakup systemu (...) różni się od tego określonego we wniosku o dofinansowanie, a tym samym nie zrealizowała znamion czynu zabronionego opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w tym ocenionego przez Sąd za wiarygodny i przyjętego za podstawę ustalenia stanu faktycznego – jak i zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego wynika, że oskarżona miała świadomość, iż wskazany powyżej system chłodzenia nie został i nie zostanie zakupiony przez (...) spółka jawna.

V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że żadne z zachowań, których dopuścił się T. K. (1) nie zrealizowało znamion czynu zabronionego, co skutkowało jego uniewinnieniem w zakresie czynów opisanych w punkcie VI i VII części wstępnej wyroku, podczas gdy oskarżony uzgodnił ze S. K. (1) – kierownikiem Laboratorium (...), iż ten wystawi „Opinię o innowacyjności” w imieniu Uniwersytetu (...) we W. – Instytut (...) dla (...) spółka jawna, opatrzonego oznaczeniami Uniwersytetu (...) we W., mimo braku istnienia formalnego zlecenia, o czym oskarżony T. K. (1) miał wiedzę oraz brał udział w przygotowaniu pisma z dnia 3 kwietnia 2009 r. sporządzonego przez spółkę (...) sp. z o.o., które wskazywało, że (...) jest produktem najnowszej generacji wytworzonym w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, pomimo nieprzeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami produktu i nieposiadania materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, a zatem bez możliwości oceny cech fizyko-chemicznych produktu (...) i osiągniętych przez niego unikatowych wyników, czym poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do innowacyjności produktu, a było to istotne dla uzyskania przez (...) spółka jawna dotacji od Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, które to pismo następnie zostało przedłożone celem uzyskania tejże dotacji.

VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżeni Ł. J. (1) i M. J. (1) wykonali swoją pracę w sposób wysoce profesjonalny i rzeczowy, a żadne z podjętych przez nich działań nie może być utożsamiane z wypełnieniem znamion czynu zabronionego, co skutkowało ich uniewinnieniem w zakresie czynów opisanych w punkcie VIII, IX, X i XI części wstępnej wyroku, podczas gdy zebrany materiał dowodowy, biorąc pod uwagę, że w/w brali udział w tworzeniu dokumentów:

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia spółki (...) sp. z o.o., podpisanego przez W. J. (1), co do okoliczności mającej znaczenie prawne, wykorzystanego następnie przy składaniu wniosku o dotację z PARP, zawierającego informacje, iż planowany do nabycia przez (...) zakład przerobu kruszyw skonfigurowany będzie w oparciu o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż 1 rok, gdy tymczasem ustalono, że rozwiązanie technologiczne w postaci kruszarki (...) było stosowane na świecie przez okres dłuższy niż rok;

- poświadczającej nieprawdę opinii o innowacyjności z dnia 19 maja 2008 roku, rzekomo wydanej przez Politechnikę (...) – (...), a w rzeczywistości sporządzonej przez Z. G. (2), podczas gdy jak ustalono, Politechnika (...) nie uzyskała zlecenia wydania takiej opinii, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni;

- poświadczającej nieprawdy opinii o innowacyjności z dnia 16 maja 2018 r., rzekomo wydanej przez Instytut (...) we W., a w rzeczywistości sporządzonej przez R. Ś. (1) i S. K. (1), podczas gdy jak ustalono, Uniwersytet (...) we W. nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z

PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni;

- poświadczającego nieprawdę załącznika nr 6 do umowy między (...) spółka jawna a (...) sp. z o.o. z 25 czerwca 2008 r. zatytułowanego „Innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)” zawierającego specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, gdy tymczasem ustalono, że urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy, ani nie zostaną zamontowane w przyszłości;

- poświadczającego nieprawdę protestu z dnia 14 stycznia 2009 r. od oceny merytorycznej fakultatywnej zawierającego deklarację nawiązania przez (...) sp.j., trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo-rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., jak i wskazującego na zastosowanie w linii przerobu kruszyw technologii obejmującej prototypowy system chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych zgłoszonych do opatentowania w celu ochrony prawa własności przemysłowej, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że współpracy tej nawet nie zamierzano podjąć, podobnie zresztą nie zamówiono i nie zamierzano zamówić wskazanej powyżej technologii;

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia spółki (...) sp. z o.o., z dnia 24 kwietnia 2008 r., podpisanego przez I. N. (2) wskazującego, że (...) dzięki własnym jednostkom badawczo rozwojowym w Niemczech jest w stanie zaoferować firmie (...) specjalnie dla nich opracowany innowacyjny system napędu i sterowania silnikami indukcyjnymi ((...)) oraz inne nowatorskie urządzenia, prototypowe systemy chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silniki wysokosprawne w klasie bezpieczeństwa (...) przy ścisłej współpracy z (...) sp. jawna, podczas gdy zebrany materiał dowodowy wskazuje, że urządzenia te w dniu sporządzenia pisma były produktami (...) gotowymi do sprzedaży, a ponadto (...) nie opracowuje nowych urządzeń specjalnie na indywidualne potrzeby klientów dotyczące konkretnych inwestycji i przy współpracy z nimi, a nadto stwierdzającego, że stworzona przez (...) linia technologiczna w zakresie kompletnego systemu napędów i sterowania będzie pierwszą tego typu instalacją na świecie w branży produkcji sypkich materiałów budowlanych, podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie zostały nawet zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw;

- poświadczających nieprawdę informacji, co do okoliczności mających znaczenie prawne, umieszczonych we wnioskach o dofinansowanie poprzez wskazanie na:

a) zastosowanie przez (...) s.j. w linii technologicznej do przerobu kruszywa określonych urządzeń i technologii posiadającej cechy innowacyjne, to jest rozwiązań technologicznych znanych i stosowanych na świecie nie dłużej niż 1 rok, których stopień rozprzestrzeniania się na świecie w danej branży nie przekracza 5 %, opracowanych na indywidualne zamówienie (...) s.j., w tym urządzenia G. Nord w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...), prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), podczas gdy w rzeczywistości wskazane urządzenia nie miały zostać i nie zostały zakupione od (...), którego jedynym przedstawicielem na terenie Polski jest (...) sp. z o.o. i wykorzystane w budowie przedmiotowej linii technologicznej do przerobu kruszyw;

b) nawiązanie trwałej współpracy z państwową jednostką badawczo-rozwojową w postaci (...) w W. (...) w O., czego wyrazem miało być podpisanie w dniu 25 września 2009 r. umowy o współpracy (...), podczas gdy w rzeczywistości takiej współpracy nigdy nie zamierzano podjąć;

- poświadczającego nieprawdę oświadczenia złożonego przez spółkę (...) sp. z o.o. które wskazywało, że (...) jest produktem najnowszej generacji wytworzonym w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, pomimo nieprzeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami produktu i nieposiadania materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, a zatem bez możliwości oceny cech fizyko-chemicznych produktu (...) i osiągniętych przez niego unikatowych wyników;

- poświadczającymi nieprawdę opiniami o innowacyjności datowanymi na 6 kwietnia 2006 r. (omyłkowo) i 6 kwietnia 2009 r., rzekomo wydanymi przez Instytut Szkła, Ceramiki, Materiałów Ogniotrwałych i Budowlanych w W. – oddział (...) w O., a w rzeczywistości sporządzonymi przez J. D. (1) i K. R., podczas gdy jak ustalono, w/w Instytut nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni;

oraz uwzględniając treść wyjaśnień Z. G. (1) z których wynika, że podejmowali oni starania celem uzyskania od niego opinii o innowacyjności wiedząc, że Politechnika (...) nie otrzymała oficjalnego zlecenia, a on sam nie jest osobą uprawnioną do wydania takowej opinii, winien prowadzić do wniosków przeciwnych.

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż W. P. (1), S. P. (1), jak również Ł. J. (1) oraz M. J. (1) w związku z procedurą złożenia wniosku o dofinansowanie zatytułowanego „Innowacyjna technologia produkcji nowej generacji produktu (...), nie byli zobowiązani do ujawnienia złożenia uprzedniego wniosku o dofinansowanie, gdyż nie są to projekty tożsame rzeczowo, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosków przeciwnych.

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że umowa zawarta w dniu 16 stycznia 2008 r. między (...) spółka jawna a firmą (...) miała charakter porozumienia wstępnego, nie spełniającego kryterium „rozpoczęcia realizacji projektu” w myśl § 5 pkt 6 umowy o dofinansowanie nr (...), podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku przeciwnego.

VIII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że wartość umowy z dnia 25 czerwca 2008 r. zawartej między (...) spółka jawna a B. nie została sztucznie zawyżona celem uzyskania środków finansowych na urządzenie zwane „płuczka”, którego nie ujęto we wniosku o dofinansowanie, a które było przedmiotem umowy między (...) spółka jawna a (...) sp. z o.o. z dnia 16 stycznia 2008 r. i którego zakupu (...) spółka jawna ostatecznie dokonał w 2009 r., podczas gdy świadczą o tym wprost wyjaśnienia oskarżonej R. T..

IX. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż mimo braku formalnego zwołania „międzynarodowego zespołu ekspertów” i jego spotkania w pełnym gronie zespół ten faktycznie funkcjonował, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosków przeciwnych.

X. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony R. Ś. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że S. K. (1) sporządził datowaną na dzień 16 maja 2008 r. opinię o innowacyjności, którą polecił podpisać także R. Ś. (1), a z jej treści wynikało, iż została ona wystawiona przez Instytut (...) we W., podczas gdy jak ustalono, Uniwersytet nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii, przez co oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, albowiem poświadczając nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawnej, to co do źródła pochodzenia opinii o innowacyjności, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni.

XI. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony Z. G. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że podpisał on datowaną na dzień 19 maja 2008 r. opinię o innowacyjności, z której wynikało, że została ona wydana w imieniu Politechniki (...) – Wydział (...), podczas gdy jak

ustalono, Politechnika (...) nie uzyskała zlecenia wydania takiej opinii, przez co oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, albowiem poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, to co do źródła pochodzenia opinii o innowacyjności, przy czym opinia ta została następnie przedłożona celem uzyskania dotacji z PARP, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pomocy, gdyż stanowiła opinię naukową, do której wydania uprawniona była podstawowa jednostka organizacyjna uczelni w rozumieniu statutu tej uczelni.

XII. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i przyjęciu, że Z. G. (1) swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że dostarczył on K. R. oraz J. D. (1) wersję opinii o innowacyjności, którą ci następnie podpisali w imieniu (...) w W. – Oddział (...)w O., gdy tymczasem jednostka ta nie uzyskała w tym zakresie zlecenia, o czym oskarżony wiedział.

XIII. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżona K. R. nie zrealizowała znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że dwukrotnie podpisała ona opinie o innowacyjności na rzecz (...) spółka jawna, datowane na 6 kwietnia 2006 r. (omyłkowo) i 6 kwietnia 2009 r., działając rzekomo w imieniu (...) w W. – (...) w O., tj. przez jednostkę naukową prowadzącej w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, gdy tymczasem Instytut nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii w ramach oficjalnej procedury, czym poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do źródła pochodzenia opinii o innowacyjności, mającej istotne znaczenie dla uzyskania przez (...) spółka jawna dotacji od Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, która następnie została przedłożona celem uzyskania tejże dotacji, lecz zamierzonego celu nie osiągnięto, z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn.. akt: (...).

XIV. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony J. D. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że dwukrotnie podpisał ona opinie o innowacyjności na rzecz (...) spółka jawna, datowane na 6 kwietnia 2006 r. (omyłkowo) i 6 kwietnia 2009 r., działając rzekomo w imieniu (...) w W. – Oddział (...) Materiałowej, Procesowej i Środowiska w O., tj. przez jednostkę naukową prowadzącej w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, gdy tymczasem Instytut nie uzyskał zlecenia wydania takiej opinii w ramach oficjalnej procedury, czym poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do źródła pochodzenia opinii o innowacyjności, mającej istotne znaczenie dla uzyskania przez (...) spółka jawna dofinansowania od PARP.

XV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie świadomego udziału D. B. (1), P. K. (1) i R. O. (1) w poświadczeniu nieprawdy, co skutkowało ich uniewinnieniem w zakresie czynów opisanych w punktach XVII, XVIII i XIX części wstępnej wyroku, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżeni dodali do umowy między (...) spółka jawna a (...) sp. z o.o. z 25 czerwca 2008 r. załącznik nr 6, zatytułowany „innowacyjne rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w projekcie firmy (...)”, zawierający specyfikację technologiczną identyczną z zapisami wnioskodawcy zamieszczonymi we wniosku o dofinansowanie i innych dokumentach przedkładanych w toku procedury przed PARP, mimo że wiedzieli, iż urządzenia posiadające cechy innowacyjne nie zostały sprzedane ani zamontowane w linii technologicznej stanowiącej przedmiot umowy, ani nie zostaną zamontowane w przeszłości.

XVI. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony D. B. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XIX części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że pomógł on uzyskać dokument w postaci skanu zgłoszenia patentowego systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych zgłoszonych do opatentowania przez firmę (...), co stanowiło dokument mający istotne znaczenie dla uzyskania dotacji z PARP przez firmę (...) spółka jawna, podczas gdy miał on świadomość, że takie rozwiązanie technologiczne nie zostało, ani nie zostanie zamontowane w linii produkcyjnej, stanowiącej przedmiot umowy z 25 czerwca 2008 r.

XVII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oświadczenie Nord Napędu, podpisane przez I. N. (2) z dnia 24 kwietnia 2008 r. stanowiło jedynie ofertę, co skutkowało jego uniewinnieniem w zakresie czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że oskarżony I. N. (2), działając z zamiarem poświadczenia nieprawdy, podpisał dokument, dzięki któremu pomagał w popełnieniu czynu zabronionego w postaci wyłudzenia przez (...) spółka jawna dotacji z Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

XVIII. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uznaniu, że oskarżony W. J. (1) nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że złożył on w imieniu (...) nieprawdziwe oświadczenie co do okoliczności mającej znaczenie prawne, wykorzystane następnie przy składaniu przedmiotowego wniosku o dotację z PARP, zawierające informacje, iż planowany do nabycia zakład przerobu kruszyw skonfigurowany będzie w oparciu o bardzo nowoczesne i pionierskie rozwiązania znane i stosowane na świecie przez okres nie dłuższy niż 1 rok, gdy tymczasem ustalono, że rozwiązanie technologiczne w postaci kruszarki (...) było stosowane na świecie przez okres dłuższy niż rok, a nadto zaświadczył, że stopień rozpowszechnienia rozwiązania technologicznego nie przekracza 5 %, podczas gdy wiedzy takiej nie posiadał, przez co dopuścił się pomocnictwa do przedłożenia nierzetelnego dokumentu mającego istotne znaczenie dla uzyskania pomocy finansowej.

XIX. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i przyjęciu, że P. G. (1) swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XXII części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych, popartych zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego wynika, że podpisał on w imieniu spółki (...) sp. z o.o. pismo z dnia 3 kwietnia 2009 r. które wskazywało, że (...) jest produktem najnowszej generacji wytworzonym w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, pomimo nieprzeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami produktu i nieposiadania materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, a zatem bez możliwości oceny cech fizyko-chemicznych produktu (...) i osiągniętych przez niego unikatowych wyników, czym poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do innowacyjności produktu, a było to istotne dla uzyskania przez (...) spółka jawna, dotacji od Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, które to pismo następnie zostało przedłożone celem uzyskania tejże dotacji, lecz zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn.. akt: (...).

XX. obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającą na ich niezastosowaniu i przyjęciu, że T. K. (2) swoim zachowaniem nie zrealizował znamion czynu zabronionego opisanego w pkt XXIII części wstępnej wyroku, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych, popartych zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego wynika, że brał udział w przygotowaniu treści pisma z dnia 3 kwietnia

2009 r., które przedłożył do podpisu P. G. (1) uprawnionemu do wystawiania dokumentów w imieniu spółki (...) sp. z o.o., które wskazywało, że (...) jest produktem najnowszej generacji wytworzonym w oparciu o zastosowanie nowatorskiej myśli technicznej, pomimo nieprzeprowadzenia jakichkolwiek badań nad właściwościami produktu i nieposiadania materiałów źródłowych potwierdzających zawarte w piśmie stwierdzenia, a zatem bez możliwości oceny cech fizyko-chemicznych produktu (...) i osiągniętych przez niego unikatowych wyników, czym poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do innowacyjności produktu, a było to istotne dla uzyskania przez (...) spółka jawna, dotacji od Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, które to pismo następnie zostało przedłożone celem uzyskania tejże dotacji, lecz zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na zakwestionowanie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oświadczenia wnioskodawcy dotyczącego wpływu inwestycji na środowisko naturalne oraz toczące się w Prokuraturze Rejonowej (...) postępowanie karne o sygn.. akt: (...).

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego - Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na niezasadnym przyjęciu przez Sąd, że zebrane w toku postępowania dowody i wynikające z nich okoliczności faktyczne nie pozwalają w sposób jednoznaczny ustalić, że oskarżeni S. P. (1) – w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia, W. P. (1), R. T., T. K. (1), Ł. J. (1), M. J. (1), R. Ś. (2), Z. G. (3), K. R., J. D. (1), P. K. (1), R. O. (1), D. B. (1), I. N. (2), W. J. (1), P. G. (1) oraz T. K. (2) uczestniczyli w popełnieniu przestępstw zarzucanych im w akcie oskarżenia, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności dokumentacji dotyczącej składanych przez (...) sp. j. wniosków o dofinansowanie ze środków przyznawanych przez Polską Agencję rozwoju Przedsiębiorczości prowadzi do wniosku, iż wyżej wymienieni oskarżeni wyczerpali swoim zachowaniem znamiona zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów zabronionych.

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd Okręgowy dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a zwłaszcza wniosków o dofinansowanie wraz z załącznikami składanych przez (...) sp. j., Przewodnika po kryteriach wyboru finansowanych operacji w ramach POIG 2007-2013 oraz wytycznych i instrukcji dla wnioskodawców dotyczących dofinansowania do projektów, podczas gdy uwzględnienie tych dokumentów oraz odwołanie się do zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego powinno prowadzić do oceny, iż wyjaśnienia oskarżonych zaprzeczające sprawstwu ich przestępstw są niewiarygodne i nie znajdują odzwierciedlenia w całości zgrupowanego materiału dowodowego, co w konsekwencji prowadzi do konstatacji, że oskarżeni dopuścili się popełnienia zarzucanych im w akcie oskarżenia przestępstw.

3. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego S. P. (1) obowiązku naprawienia szkody jedynie w części, podczas gdy w niniejszej sprawie wysokość wyrządzonej przez oskarżonego szkody w majątku Skarbu Państwa była bezsporna, wynikała z treści zgromadzonych w sprawie dokumentów i poczynionych ustaleń faktycznych, co w konsekwencji powinno prowadzić do orzeczenia przez Sąd Okręgowy naprawienia przez oskarżonego S. P. (1) szkody w pełnej wysokości.

Podnosząc powyższe zarzuty wniosła o :

1. zmianę w zakresie pkt I wyroku, tj. czynu z pkt I aktu oskarżenia poprzez nałożenie na oskarżonego S. P. (1) obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz Skarbu Państwa, reprezentowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości z siedzibą w W. w kwocie 10.937.658,91 zł.

2. uchylenie wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w zakresie czynów opisanych w akcie oskarżenia pod numerami” II, III, IV, V, VI, VII, IX, X, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XIV, XV i przekazanie sprawy Sadowi Okręgowemu we Wrocławiu w wyżej wskazanym zakresie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego S. P. (1) zaskarżył wyrok w pkt I (a w konsekwencji również w pkt XXIV-XXVI) zarzucając:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to:

A. art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności zaś wyjaśnień oskarżonych: S. P. (1), W. P. (1), M. J. (1), R. T., I. N. (1), Z. G. (1) i J. D. (1) oraz świadków: W. K., A. O., I. S. i M. Z. (2), jak również dowodów z dokumentów, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że:

- współpracy między (...) sp. j., a państwową jednostką badawczo-rozwojową – (...) w W. (...) w O. – mimo zawarcia umowy o współpracy – nigdy nie zamierzano podjąć;

- oskarżony w momencie składania protestu od oceny merytorycznej fakultatywnej wniosku o dofinansowanie w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, miał świadomość niezastosowania w linii technologicznej do przerobu kruszyw urządzeń i technologii posiadających cechy innowacyjne w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...), prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych i silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), jak również że rozwiązania te nie miały zostać zastosowane w linii technologicznej do przerobu kruszyw,

- oskarżony w momencie składania protestu od oceny merytorycznej fakultatywnej powyższego wniosku o dofinansowanie miał świadomość, że rozwiązanie technologiczne w postaci systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, objęte złożonym we (...) (...), pełniące rolę pośrednika Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości zgłoszeniem patentowym oraz potwierdzeniem jego przyjęcia, nie zostało zakupione i wykorzystane w toku realizacji inwestycji objętej wnioskiem o dofinansowanie,

Podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – przeanalizowany w sposób zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego – nie uzasadniał takiej jego oceny oraz wynikających z niej ustaleń faktycznych.

B. art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez omyłkowe – co zostało wprost przyznane w treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia – powołanie przepisu art. 270 § 1 k.k. w kwalifikacji prawnej czynu nieprawomocnie przypisanego oskarżonemu, podczas gdy typ czynu zabronionego określony w powołanym przepisie nie stanowił przedmiotu rozważań Sądu pierwszej instancji, zaś zachowanie oskarżonego opisane w pkt I zaskarżonego wyroku – również w przekonaniu Sądu a quo – nie realizuje jego znamion.

II. obrazę prawa materialnego, a to:

A. art. 297 § 1 k.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie wyrażające się w niedostrzeżeniu, że znamiona przestępstwa oszustwa dotacyjnego realizuje wyłącznie takie przedłożenie nierzetelnych lub poświadczających nieprawdę dokumentów, które odnoszą się do okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, co w konsekwencji oznacza, że znamion strony przedmiotowej rzeczonego występku nie realizuje złożenie oświadczenia lub przedłożenie dokumentu odnoszącego się do okoliczności obojętnych (nieistotnych) z punktu widzenia zakwalifikowania wniosku o dofinansowanie jako zasługującego na uwzględnienie, czyli w szczególności takich jak:

- umowa o współpracy zawarta między (...) sp. j., a Instytutem (...) w W. (...) w O. – z uwagi na to, że spełnienie tego kryterium samoistnie nie uprawniało do otrzymania wsparcia finansowego;

- zgłoszenie patentowe obejmujące rozwiązanie systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych wraz z potwierdzeniem jego przyjęcia – z uwagi na to, że ochroną praw własności przemysłowej objęty był inny komponent linii technologicznej do przerobu kruszyw (kruszkarka (...)), co zostało jednoznacznie ustalone przez Sąd pierwszej instancji.

B.art. 286 § 1 k.k. poprzez:

- niedostrzeżenie, że z perspektywy realizacji znamion tego typu czynu zabronionego istotne może być jedynie wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do tzw. okoliczności istotnych, a zatem determinujących podjęcie decyzji o rozporządzeniu mieniem;

- błędną wykładnię znamienia niekorzystności rozporządzenia mieniem przez Skarb Państwa reprezentowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, podczas gdy – z uwagi na treść ustawowo określonych zadań tej Agencji – niepodobna przyjąć, że niekorzystne z perspektywy interesu PARP jest zawarcie umowy o dofinansowanie projektu uznanego za innowacyjny, czyli w sytuacji, gdy podstawowe kryterium jakościowe w postaci innowacyjności zostało – również w przekonaniu Sądu a quo – spełnione przez linię produkcyjną do przerobu kruszyw traktowaną jako całość.

B. art. 271 § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię sprowadzającą się do:

- niedostrzeżenia, że znamiona stypizowanego w tym przepisie czynu zabronionego realizuje jedynie poświadczenie nieprawdy, nie zaś oświadczenie (mające w szczególności charakter oświadczenia woli lub oświadczenia wskazującego na intencję), a zatem niedostrzeżenie, że nie realizuje znamion typu czynu zabronionego z art. 271 § 1 k.k. złożenie takiego oświadczenia we własnej sprawie i we własnym interesie, konkretniej zaś – w realiach rozpatrywanej sprawy – w proteście od oceny merytorycznej fakultatywnej z dnia 14 stycznia 2009 r.;

- błędnej interpretacji znamienia podmiotu typu czynu zabronionego z art. 271 § 1 k.k., polegającą na niedostrzeżeniu, że podmiot składający protest od oceny merytorycznej fakultatywnej nie jest funkcjonariuszem publicznym, ani nie można uznać go za „inną osobę uprawnioną” do wystawienia dokumentu.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie S. P. (1) od zarzucanego mu czynu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Spośród złożonych apelacji zasadna, ale tylko częściowo okazała się apelacja obrońcy oskarżonego S. P. (1). Ponieważ jednak najdalej idącą apelacją (z uwagi na zakres zaskarżenia, kierunek i wnioski końcowe) była apelacja Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu, to w pierwszej kolejności zostanie omówiona. Otóż co do zasady apelacja ta okazała się bezzasadna. Prokurator zarzucił wydanemu orzeczeniu błędy w ustaleniach faktycznych wynikające z niewłaściwej oceny dowodów, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonych. Podniósł zarzuty obraży przepisów prawa materialnego polegające na niewłaściwym zastosowaniu art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 271 §1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

W celu odniesienia się do treści zarzutów Sąd Apelacyjny przedstawi syntetyczne ujęcie przestępstw, których zdaniem Prokuratora dopuścili się oskarżeni. Pozwoli to w dalszej kolejności na ocenę zarzutów dotyczących każdego z 17 oskarżonych. Przedmiotowa sprawa dotyczyła dwóch wniosków o dotacje z Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (...) na tzw. „kruszywa” i (...) na tzw. „żwir” złożonych przez firmę (...), której właścicielami był S. P. (1) i W. P. (1), a pracownikami firmy R. T.- księgowy, T. K. (1) – technolog. W staraniach o dotacje firma (...) wynajęła (...) firmę (...), którzy koordynowali gromadzenie dokumentów i sporządzili wnioski o dotacje, do których to wniosków dołączyli uzyskane z Politechniki (...) opinie o innowacyjności podpisane przez dr. hab. inż. Z. G. (1) – pracownika Politechniki (...) oraz dołączyli opinię o innowacyjności podpisaną przez nieżyjącego już profesora S. K. (1) i R. Ś. (2) - pracowników Uniwersytetu (...) we W.. W tej sprawie oskarżeni zostali również: P. K. (1), R. O. (1) i D. B. (1) - przedstawiciele firmy (...), która zrealizowała linię technologiczną do produkcji kruszyw, I. N.

(2) przedstawiciel firmy (...), który podpisał oświadczenie o innowacyjnym charakterze napędu oferowanego firmie (...), W. J. (1) przedstawiciel firmy (...) - autor oświadczenia z 1 kwietnia 2008 na temat innowacyjnych urządzeń tej firmy, P. G. (1) i T. K. (2) - przedstawiciele firmy (...) sp. z o.o., a to w związku z podpisaniem dokumentu o innowacyjnym charakterze produktu o nazwie (...), K. R. i J. D. (1), którzy podpisali opinię o innowacyjności produktu (...) pracownicy naukowcy Oddziału (...) Materiałowej w O. (...) w W.. Wskazane wyżej osoby zdaniem Prokuratora w różnym zakresie uczestniczyły jako pomocnicy w dokonanym przestępstwie wyłudzenia dotacji wielkiej wartości – dotyczy wniosku o dotacje na kruszywa, lub też uczestniczyły jako pomocnicy w usiłowaniu wyłudzenia dotacji wielkiej wartości w zakresie wniosku o dotację na żwiry. Zasadniczo więc oskarżeni mieli wypełnić ustawowe znamiona przestępstw opisanych w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 297 § 1 k.k. Prokurator dodatkowo wprowadził kwalifikację z art. 270 § 1 k.k., oraz z art. 271 § 1 i 3 k.k., a to w związku z wystawieniem dokumentów poświadczających nieprawdę (oświadczenia firm (...), (...), (...)).

W przedmiotowej sprawie, co warto podkreślić jeżeli sprawca przestępstwa jednocześnie realizuje znamiona czynów zabronionych z art. 286 § 1 k.k. oraz z art. 297 § 1 k.k., to należy zastosować kumulatywną kwalifikację i w takim wypadku przepis artykułu 297 § 1 k.k. określa zachowanie się oszusta na etapie wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego (zobacz. wyrok Sądu Najwyższego z 3 marca 2008 r. II KK 297/07, OSN wSK2008, Nr 1 poz.516, O. G. , Prawo Karne Gospodarcze s.31-32). Innymi słowy o wprowadzeniu w błąd, który doprowadzi do niekorzystnego rozporządzenia mieniem można mówić dopiero wówczas, jeżeli sprawca wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., które in concreto doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W przedmiotowej sprawie, podstawowego znaczenia nabiera regulamin występowania o dotację, a w szczególności zasady określone w Regulaminie przeprowadzania konkursu w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka Priorytet 4: Inwestycje w Innowacyjne Przedsięwzięcia , Działanie 4.4: Nowe inwestycje o wysokim potencjale inwestycyjnym (k.5190-5200), w tym także Przewodnik po kryteriach wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007 – 2013 (k. 13674- 13701). Wprowadzone w tym przewodniku zasady punktacji i reguła, że o uzyskaniu dotacji decyduje liczba przyznanych punktów za poszczególne rozwiązania zawarte we wniosku są niezwykle istotne dla prawnego – karnej oceny zachowania oskarżonych. Wynika z nich, że znaczenie w sprawie mogą mieć tylko takie elementy wniosku, które doprowadziły do uzyskania wymaganej liczby punktów do otrzymania dotacji (65 punktów w przypadku wniosku o kruszywa), a zapisy lub dołączone do wniosku dokumenty, które doprowadziły do uzyskania tychże punktów były nieprawdziwe, nierzetelne lub poświadczające nieprawdę tak, jak wymaga tego przepis art. 297 § 1 k.k. Co za tym idzie, a contrario nie każdy dokument, czy pisemne oświadczenie, które nie przyczyniły się do pozyskania punktów będą miały znaczenie dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., a tym samym także art. 286 § 1 k.k.

Ponieważ zarzuty apelacji Prokuratora dotyczą błędów w ustaleniach faktycznych poczynionych przez sąd I instancji to przed analizą poszczególnych zarzutów przypomnieć należy, że zarzut błędów w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się tylko do zakwestionowania stanowiska sądu I instancji, czy też polemiki z ustaleniami sądu, ale powinien wskazywać na nieprawidłowości w rozumowaniu sądu przy ocenie dowodów skutkujących określonymi ustaleniami. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie uzasadnia zarzutu o popełnieniu przez sąd błędów w ustaleniach faktycznych – zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19 maja 2009 r. w sprawie AKa 73/09. Ugruntowane jest stanowisko Sądu Najwyższego, że ocena sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k. wtedy, gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu materiału dowodowego, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz stanowisko sądu jest wyczerpujące i logicznie uzasadnione. Zdaniem Sądu Apelacyjnego podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia przebiegu zdarzeń. Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Przeprowadzone w taki sposób postępowanie dowodowe w sposób drobiazgowy wyjaśniło istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności faktyczne. Sporządzone uzasadnienie pozwalało także na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się do zarzutu I dotyczącego błędnego zdaniem apelującego ustalenia, iż oświadczenie podpisane przez W. J. (1) z dnia 1 kwietnia 2008 r. o tym, iż planowany zakład przerobu kruszywa będzie miał nowoczesne i pionierskie rozwiązania stosowane na świecie nie dłużej niż rok to nie jest on zasadny. Nieprzekonywające są argumenty Prokuratora, że o błędzie w zakresie ustalonych faktów ma świadczyć zastosowanie kruszarki (...), która rzeczywiście była produkowana i znana na świecie przez okres dłuższy niż rok. Sąd I instancji dokonał prawidłowego ustalenia (poprzez eliminację tej części zarzutu), że złożone oświadczenie nie poświadcza nieprawdziwych okoliczności. Oświadczenie W. J. (1) - przedstawiciela spółki (...) należy oceniać w kontekście wymogów zawartych w postępowaniu dotacyjnym, a określonych i ocenionych w pkt. 1 oceny merytorycznej fakultatywnej (k. 5001, 5894-96, 5385), które sprowadza się do zakupu lub wdrożenia technologii, która w całości nie była stosowana dłużej niż rok, bądź stopień rozprzestrzenienia na świecie danej branży nie przekracza 5%. Projektowany przez (...) zakład przerobu kruszywa przy uwzględnieniu planowanych do zainstalowania nowoczesnych maszyn i urządzeń rzeczywiście spełnił kryteria do przyznania 21 punktów i obaj oceniający (W. G. i H. K.) jak wynika z oceny wniosku o dofinansowanie przyznali 21 punktów za tą technologię. Takie ustalenia Sądu I instancji, które Sąd Apelacyjny w całości podziela wynikają z dozwolonej i chronionej na gruncie art. 7 k.p.k. oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Oceny dowodów nie można dokonywać przez pryzmat rzeczywiście zaistniałych później faktów, że część z nowatorskich urządzeń opisanych we wniosku w ogóle nie została zastosowana w zrealizowanym projekcie. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, że w przedmiotowej sprawie osobno należy ocenić postawy i zachowanie oskarżonych podczas składania wniosku o dotację i intencje im przyświecające, a osobno należy oceniać zachowanie oskarżonego S. P. (1) już po złożonym wniosku o dotację na kruszywa i dalszym procesie dotacyjnym na etapie protestu i odwołania. Niezasadny jest także zarzut, że posłużono się w procesie dotacyjnym poświadczającą nieprawdę opinią o innowacyjności z dnia 19 maja 2008r. wystawioną przez Politechnikę (...) jak również opinią o innowacyjności z 16 maja 2008 r. wydaną przez Instytut (...) we W.. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji o uznaniu obu opinii za prawdziwe, a szczegółowe argumenty na tę okoliczność przedstawi przy ocenie zarzutów postawionych poszczególnym oskarżonym związanych z tymi opiniami.

Za niezasadny uznano zarzut dotyczący posłużenia się nieprawdziwym co do treści załącznikiem do nr. 6 do umowy zawartej pomiędzy (...) s.j., a B. z dnia 25 czerwca 2008 r., a to z dwóch powodów: przede wszystkim Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia Sądu I instancji, że do podpisania umowy między tymi firmami w zakresie wykonania linii technologicznej na kruszywa doszło właśnie w dniu 25 czerwca 2008 r. i jakkolwiek ostatecznie elementy wskazane w załączniku nr 6 do umowy nie zostały w linii technologicznej zamontowane, to jednak w dacie składania wniosku (27 maja 2008 r.), tej umowy jeszcze nie było i z tego względu załącznik nr 6 nie był przedmiotem dokumentów dołączonych do wniosku o dotację, co wynika nawet z opisu zarzutu aktu oskarżenia postawionego S. P. (1). W tym kontekście podniesienie w apelacji prokuratorskiej tego zarzutu (w sytuacji gdy skarżący zgadza się z ustaleniami Sądu, co do przypisania oskarżonemu S. P. (1) dokonania przestępstwa wyłudzenia dotacji) jest niekonsekwentne. Co do ustalenia Sądu I instancji, że do umowy między firmą (...), a firmą (...) doszło dopiero 25 czerwca 2008r. to w całości podziela Sąd Apelacyjny wywody przedstawione przez Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku zawarte na karcie 24-25. Podniesione tam okoliczności i przytoczone argumenty są w pełni przekonujące i pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k. i trudno skutecznie bez przedstawienia kontrargumentów te ustalenia podważyć. Za niezasadny uznano także zarzut dotyczący wyeliminowania z opisu czynu przypisanego S. P. (1), oświadczenia podpisanego przez I. N. w imieniu spółki (...) z 24 kwietnia 2008 r., a to z tego powodu, że oświadczenie to było sporządzone przed złożeniem wniosku o dotację i co do zasady oświadczenie to w zakresie treści nie zawiera nieprawdziwych twierdzeń, bowiem wymienione w nich urządzenia rzeczywiście były przedmiotem obrotu firmy (...), a okoliczność, że w przyszłości nie zostały zastosowane w linii technologicznej firmy (...) pozostaje bez znaczenia dla przypisanego oskarżonemu S. P. przestępstwa. W tym miejscu Sąd Apelacyjny wyprzedzając nieco argumenty, które przedstawi, co do apelacji obrończej S. P. (1) podkreślić chce, że w całości akceptuje ustalenia Sądu I instancji dotyczące przypisanego S. P. (1) przestępstwa dokonania wyłudzenia dotacji unijnej w oparciu o przedstawienie w toku procesu dotacyjnego nierzetelnych i poświadczających nieprawdę dokumentów dotyczących wysoko specjalistycznych urządzeń firmy (...) w postaci motoreduktorów przemysłowych (...), motoreduktorów stożkowych (...) prototypowego systemu chłodzenia przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych, silników wysokosprawnych w klasie bezpieczeństwa (...), oraz że w toku postępowania

odwoławczego od oceny merytorycznej fakultatywnej oskarżony złożył we (...) (...) zgłoszenie patentowe obejmujące rozwiązania systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo walcowych zgłoszone do opatentowania przez firmę (...), przy świadomości, że takowych urządzeń w linii technologicznej do przerobu kruszywa nie zastosowano. Sąd I instancji dokonując odmiennych od oskarżyciela ustaleń faktycznych, zobligowany jest do nowego opisu czynu, który wedle ustaleń Sądu wypełnia ustawowe znamiona przypisanego ostatecznie przestępstwa. Takiej właśnie czynności dokonał Sąd Okręgowy we Wrocławiu w wyroku z dnia 1 grudnia 2017 r. przyjmując, że tylko część z opisanych w akcie oskarżenia zdarzeń wyczerpuje znamiona przypisanego przestępstwa. Apelacja Prokuratora i podniesione w uzasadnieniu argumenty nie są przekonywujące i pozostają wyłącznie polemiką z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji. Oskarżyciel w zarzucie I podnosi błąd ustaleniach faktycznych w zakresie wyeliminowania z opisu przypisanego czynu tych fragmentów zdarzeń, które dotyczą pozostałych uniewinnionych w sprawie oskarżonych. Analizując apelację Prokuratora, a zwłaszcza stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu (k.20) „nie kwestionując ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd w zakresie sprawstwa oskarżonego S. P. (1) i uznania go winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. I sentencji wyroku”, stwierdzić należy nielogiczność tego wyводу, gdyż ustalenia Sądu I instancji sprowadzają się w gruncie rzeczy do tego, że przy wyłudzeniu dotacji unijnej nie było współdziałania pozostałych współoskarżonych, czy to formie pomocnictwa, czy też współsprawstwa. Skoro właśnie takie poczyniono ustalenia w sprawie, to wniosek Prokuratora o niesłuszności wyroku nie jest zasadny.

Co do zarzutu II apelacji wskazującego na obrazę przepisów prawa materialnego w szczególności art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § k.k. i art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i w związku z art. 12 k.k. to w przede wszystkim zauważyć należy, iż w istocie Prokuratur zarzuca w błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych w toku postępowania przed sądem w pierwszej instancji, bądź też z poczynionych przez sąd pierwszej instancji ustaleń wyprowadza nieprawidłowe wnioski. Otóż wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie poczynił ustaleń jakoby opinia o innowacyjności wystawiona przez Instytut Szkła, Ceramiki, Materiałów Ogniotrwałych i Budowlanych w W. – Oddział (...)w O. (k. 11738- 11747) była opinią poświadczającą nieprawdę, podobnie Sąd nie ustalił, jakoby oświadczenie podpisane 3 kwietnia 2009 r przez P. G. jako reprezentanta firmy (...) również poświadczало nieprawdę. Co do opinii o innowacyjności i oświadczenia przedstawiciela firmy z (...) Sąd Apelacyjny odniesie się w dalszej części uzasadnienia, w części dotyczącej oskarżonych związanych z tym oświadczeniem. Nie znajduje uznania również zarzut o prowadzonych badaniach rozwojowych pomiędzy firmami (...), a koncernem chemicznym (...). Prokurator wyprowadza taki błędny wniosek, przyjmując założenie, że skoro (...) wydał opinię o produkcie (...), to tym samym współdziałł w prowadzeniu badań dotyczących tego produktu, a takie wnioskowanie nie jest uprawnione i wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów.

Za niezasadny Sąd odwoławczy uznał zarzut opisany w pkt III apelacji dotyczący błędnych ustaleń Sądu dotyczących W. P. (1) skutkujących jej uniewinnieniem od obu zarzucanych jej czynów. Jest oczywistym, że W. P. (1) była współnikiem sp.j. (...) i podpisała wnioski o dofinansowanie zarówno ten z 27 maja 2008 roku, jak i ten z 15 kwietnia 2009r. i 12 maja 2009r. Sąd I instancji rozważał kwestię jej odpowiedzialności i w oparciu o przywołane w uzasadnieniu dowody, w tym m.in. wyjaśnienia samej oskarżonej, ale także zeznania pracowników firmy (...) i ustalił, że nie miała ona wiadomości specjalnych - technicznych dotyczących wnioskowanych projektów, w tym informacji o częściach składowych linii technologicznej opisanych we wniosku i tymi później rzeczywiście zamontowanymi. Nie posiadała także wiadomości specjalnych dotyczących produktów (...), czy (...). Argumenty przedstawione przez apelującego zawarte w punktach I, II, III uzasadnienia apelacji nie przekonują. Zarzuty postawione ustaleniom sądu pierwszej instancji opierają się na tym, iż sąd bezpodstawnie przyjął za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej W. P., które w opinii Prokuratora stanowią linię obrony i przedstawiają mało prawdopodobną wersję wydarzeń. Jest oczywistym, że dla przypisania odpowiedzialności za przestępstwo oszustwa konieczna jest świadomość sprawcy, co do wszystkich znamion przedmiotowych dokonywanego przestępstwa. Oskarżyciel zarzucił współdziałanie W. P. (1) z mężem S. P. (1) (oraz Ł. i M. J.) i to współsprawstwo opiera na fakcie, że byli współnikami sp.j., a oskarżona miała wgląd w całość dokumentacji, a zatem oskarżona – cyt. „musiała również wiedzieć”, że (...) nie zwrócił się o wydanie opinii o innowacyjności w sposób formalny zarówno do Politechniki (...), jak i Uniwersytetu (...) we W.. Sąd pierwszej instancji po przeprowadzeniu wszystkich dowodów, dowody te ocenił, uznając, iż nie ma wystarczających podstaw do twierdzenia o współdziałaniu W. P. (1) w zakresie przestępstwa dokonanego przez jej męża. Warto zaznaczyć,

że w zebranych materiale dowodowym trudno znaleźć jednoznaczne dowody wskazujące na współdziałanie obojga oskarżonych, czy też dowody, które by obalały wyjaśnienia W. P. (1). Użycie w uzasadnieniu apelacji sformułowań „musiała ona wiedzieć” (W. P.) lub „wspólnik spółki musiał mieć wiedzę” świadczy, że apelujący nadal nie wskazuje argumentów i nie wykazuje umyślności działania oskarżonej. Określenie „musiał” dotyczy powinności posiadania określonej wiedzy, nie dowodzi stanowczo, że taką wiedzę (świadomość) oskarżona miała. Sąd Apelacyjny w pełni podzielił taką ocenę dowodów dotyczącą W. P. (1), pamiętać bowiem należy, że wszelkie niedociągnięcia dowodowe w zakresie faktów, w tym również w zakresie strony podmiotowej przestępstwa należy po myśli art. 5 § 2 k.p.k. tłumaczyć na korzyść oskarżonego (także art. 6 ust. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 09.03.2016r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym).

Podobnie należało oceniać zarzuty z pkt IV apelacji dotyczące oskarżonej R. T.. Wbrew sugestiom skarżącego do przypisania winy i odpowiedzialności w znaczeniu karnym nie wystarczy ustalenie zakresu czynności i obowiązków ciążących na danym pracowniku, ale należy wykazać innymi środkami dowodowymi umyślność (świadomość wszystkich ustawowych znamion) działania w zakresie postawionego zarzutu. Rzeczywiście R. T. z racji pełnienia obowiązków głównej księgowej firmy (...) miała dostęp do dokumentów, które wychodziły z firmy, jak również miała wiedzę za co były realizowane płatności. Pamiętać należy jednak, że nie pełniła ona samodzielnej funkcji w firmie i wykonywała polecenia szefa firmy (...). Oskarżyciel publiczny zarzucił jej działanie przestępcze w postaci zjawiskowej pomocnictwa do wyłudzenia dotacji, które to przestępstwo miał dokonać S. P. (1) wraz z żoną oraz Ł. i M. J.. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, by skutecznie przypisać R. T. odpowiedzialność za udzielenie pomocy w wyłudzeniu dotacji należałoby w tym postępowaniu wykazać, że oskarżona miała świadomość przestępczego działania S. P. (1) i od początku chciała mu w tym dopomóc, bądź na taki stan rzeczy się godziła. Tymczasem podobnie jak poprzednio, skarżący w uzasadnieniu tego zarzutu posługuje się sformułowaniami R. T. „musiała wiedzieć”, co nie dowodzi jej świadomości i wiedzy o przestępczym działaniu S. P.. Z tego punktu widzenia argumenty zawarte w pkt IV uzasadnienia apelacji nie przekonują.

Odnosząc się do zarzutu V apelacji dotyczącego oskarżonego T. K. (1) to żaden z podniesionych tam argumentów nie jest zasadny. Otóż z ustaleń Sądu I instancji jednoznacznie wynika, iż opinia wystawiona przez profesora S. K. (1) z Uniwersytetu (...) we W. rzeczywiście została wydana bez formalnego zlecenia. Nie można jednak uznać, że opinia ta nie jest opinią wydaną przez Uniwersytet (...) we W., więcej nie można zasadnie twierdzić, że opinia ta jest opinią nierzetelną czy też poświadczającą nieprawdę. Do takich stanowczych twierdzeń brak jest jakichkolwiek dowodów. Podkreślić wypada, że opinię tą wydał i podpisał uprawniony pracownik Uniwersytetu (...) prof. S. K. (1) oraz R. Ś. (1), zresztą po przeprowadzeniu stosownych badań. Sama okoliczność, że opinia nie została formalnie zlecona jednostce badawczej jej nie dyskwalifikuje. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 października 2013 w sprawie sygn. akt II AKa 286/13, a także w sprawie II AKa 9/18, w których rozstrzygał w podobnej sprawie związanej z dotacjami wyraził opinię „... po zapoznaniu się z tą treścią podpisała opinię o innowacyjności w rubryce osoby sporządzającej opinię, zaś wydanie opinii nie zostało zlecone instytutowi, zarejestrowane i rozliczone finansowo nie powoduje, że opinia o innowacyjności została wystawiona przez „osoby fizyczne”, a nie „jednostkę naukową”. Skład orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zawarte w dotychczasowych judykatach, gdyż okoliczności uzyskania opinii o innowacyjności i celu ich uzyskania są niemal identyczne. Przy ocenie opinii o innowacyjności (jako elemencie istotnym w procesie uzyskania dotacji) zasadnicze znaczenie ma bowiem merytoryczna treść tej opinii, a nie sposób formalny jej uzyskania. Zwrócić należy także uwagę, że zgodnie z zasadami wypełniania wniosków o dotację opinia o innowacyjności może być wydana przez jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 punkt 9 z wyłączeniem litery g ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki tj. jednostki naukowe takie jak: podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, jednostki badawczo-rozwojowe, międzynarodowe instytuty naukowe, jednostki organizacyjne posiadające status jednostki badawczo-rozwojowej, Polską Akademię Umiejętności. W każdym z tych podmiotów może być inny tryb pozyskania opinii.

Również niezasadny jest zarzut, że T. K. (1) dopuścił się przestępstwa w ten sposób, iż uczestniczył w uzyskaniu oświadczenia przedstawiciela spółki (...) dotyczącego produktu o nazwie (...). Prokurator jak wynika z aktu oskarżenia, a także argumentów podniesionych w apelacji upatruje w tym oświadczeniu elementów poświadczających nieprawdę, gdyż że firma (...) wydała takiego rodzaju oświadczenie bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań tego produktu. Oczywiście prawdą jest, że firma (...) nie przeprowadzała żadnych badań produktu (...), jednak twierdzenie, że nie ma on cech opisanych w tym oświadczeniu jest bezpodstawne. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów, w tym wiarygodnych wyjaśnień oskarżonych P. G. i T. K. również dzisiaj podpisałiby tego rodzaju oświadczenie. Wynika to z faktu, że jako specjaliści w branży inżynierii materiałowej znający się na teoretycznych podstawach tego przedmiotu wiedzy, po zapoznaniu się ze specyfiką produktu bazującego na tzw. krzywej uziarnienia, a więc określonej polskiej normie obowiązującej przy produktach betonowych, dopuszczalne było potwierdzenie wyjątkowego charakteru tego produktu. Z treści oświadczenia (...) (karta 11827) wynika, że nowy produkt opracowany przez (...) pozwala na uzyskanie cech fizyko-mechanicznych zbliżonych do preferencji krzywych uziarnienia. Osiągane wyniki (...) potwierdzają unikatowe rozwiązania, że jest to produkt niewytwarzany przez innych producentów. W żadnym miejscu tego oświadczenia nie potwierdza się, że firma (...) przeprowadzała badania tego produktu.

Za niezasadne zostały uznane argumenty podniesione w zarzucie VI apelacji dotyczące odpowiedzialności Ł. i M. J. (1). Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych Sądu I instancji wynika, że to właśnie Ł. i M. J. (1) w sposób istotny uczestniczyli w przygotowaniu obu wniosków o dotacje, w tym gromadzili także opinie o innowacyjności, a także uzyskiwali oświadczenia poszczególnych firm, o których mowa w złożonych wnioskach. Takie ustalenia poczynił Sąd I instancji, jak również Prokurator w toku postępowania przygotowawczego i przyjmując założenia faktyczne poczynione przez Prokuratora, to ich ewentualna odpowiedzialność karna powinna kształtować się bardziej na współdziałaniu, to jest współsprawstwie z oskarżonym S. P., niż na pomocnictwie. Rzecz jednak w tym, że zarówno dla pomocnictwa jak i dla współsprawstwa konieczne jest wykazanie, że Ł. J. (1) i M. J. (1) wspólnie ze S. P. (1) mieli zamiar bezpośredni wyłudzenia dotacji (w przypadku współsprawstwa) lub też w przypadku przyjęcia konstrukcji pomocnictwa należałoby wykazać, że mieli świadomość, iż S. P. (1) od początku podejmowanych działań miał zamiar wyłudzenia dotacji, a oskarżeni mu w tym celu pomogli. Skarżący w złożonej apelacji nie kwestionuje ustaleń Sądu I instancji, że Ł. i M. J. (1) w ramach zleconych im czynności przygotowania wniosku o dotacje nie odpowiadali zgodnie z zawartą umową cywilną za treść dokumentów, a także za efekt końcowy złożonych wniosków. Prawdą jest, że to właśnie oskarżeni jako specjaliści w zakresie sporządzania wniosków o dotacje dobrze znali warunki formalne wniosku o dotacje i obowiązujące zasady wynikające z Przewodnika po kryteriach wyboru finansowych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007 – 2013. To m.in. z tego powodu opinie o innowacyjności (w których uzyskaniu uczestniczyli) zawierają sformułowania określone w tym przewodniku („Zał. Nr 6 do Regulaminu Przeprowadzania Konkursu). Przeprowadzone w toku postępowania sądowego dowody wskazują, iż swoją pracę wykonali rzetelnie, a w branży posiadają opinię profesjonalistów. W tej sytuacji świadome uczestnictwo w przestępczym procederze uzyskania dotacji jawi się jako nierealne. Oskarżeni byli i są osobami niekaranymi, o nieposzlakowanej opinii, słusznie zatem Sąd Okręgowy we Wrocławiu przyjął za wiarygodne wyjaśnienia tych oskarżonych, a w szczególności bardzo obszerne i szczegółowe wyjaśnienia oskarżonej M. J. (1), które oceniając przez pryzmat wszystkich innych dowodów przeprowadzonych w sprawie trudno zakwestionować. Tak jak zaznaczono na wstępie, zakres zaangażowania M. J. (1) i Ł. J. w procesie uzyskania obu dotacji (przy założeniu przestępczego zamiaru ich uzyskania) prowadzić powinien był Prokuratora do postawienia zarzutu współdziałania przestępczego, a nie pomocnictwa. Do takich stanowczych twierdzeń brak jest podstaw i nie przedstawił ich również apelujący w uzasadnieniu apelacji. Przypomnieć należy raz jeszcze, że dla skutecznego podważenia ustaleń Sądu I instancji nie wystarczy w apelacji przedstawienie swojej oceny dowodów, ale wskazać należy, dlaczego ustalenia Sądu I instancji są błędne i jakich to naruszeń zasad oceny dowodów w zakresie art. 7 k.p.k., art. 5 k.p.k. i art. 4 k.p.k. dopuścił się Sąd I instancji. Tego rodzaju argumentacji zarówno w opisie zarzutu VI jak też jego rozwinięciu w uzasadnieniu (strona 26 -27) Sąd Apelacyjny nie znajduje.

Co do zarzutu opisanego w pkt. VII apelacji, a dotyczącego błędnego ustalenia sądu, że oskarżeni (S. i W. P., Ł i M. J.) nie byli zobowiązani do ujawnienia w pkt. 21 wniosku nr (...) złożonego w dniu 15 kwietnia 2009 r i 12 maja 2009 r „o tzw. żwirzy” wcześniej złożonego w dniu 27 maja 2008 r. wniosku o dofinansowanie dotyczącego kruszyw,

to zarzut ten nie jest słuszny. Jak wywodzi apelujący Sąd I Instancji tego błędnego ustalenia dokonał z uwagi na dowolną ocenę dowodów, a w szczególności wniosków o dotacje, opinię biegłego M. D. dotyczącą podobieństwa obu wniosków o dotację. Jednak Sąd Apelacyjny nie stwierdza zarzuczonego błędu, nie stwierdza także naruszenia zasad swobodnej oceny dowodów, a przeciwnie w całości podziela argumentację Sądu I instancji i poczynione w tym zakresie ustalenia. Za tym, że są one prawidłowe świadczy przede wszystkim prawidłowa wykładnia przepisów dotyczących pkt. 21 wniosku o dotację. Przepisy te zawiera Przewodnik po kryteriach wyboru finansowych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, a w szczególności „Instrukcja wypełniania I części wniosku o dofinansowanie projektu w ramach programu operacyjnego innowacyjna gospodarka działanie 4.4”. Otóż z zapisów instrukcji dotyczącej pkt. 21 wniosku (strona 15 instrukcji) wynika, że we wniosku o dotacje należy wskazać powiązanie z innym wnioskiem, kiedy projekt jest elementem realizacji szerszego przedsięwzięcia lub pozostaje w związku z realizacją innych projektów w ramach tego samego programu operacyjnego. Sąd I instancji dokonał zatem prawidłowych ustaleń że pkt. 21 aktualizuje się dopiero wówczas, gdy inny wniosek o dotację jest już w realizacji. W przedmiotowej sprawie w czasie, gdy był składany drugi wniosek o dotację w roku 2009, pierwszy wniosek z 27 maja 2008 r. był na etapie procedury odwoławczej i nie był realizowany. Takie stanowisko zajęł ostatecznie biegły M. D., który na rozprawie zeznał „posiadanie informacji przez PARP o złożonym wcześniej wniosku jest niezależne od ewentualnych konsekwencji. Pojawiają się one wtedy, kiedy złożony został drugi wniosek na taki sam zakres, a wnioskodawca w drugim złożonym wniosku nie zaznaczył, że otrzymał finansowanie w innym konkursie”. Apelujący najwyraźniej nie dostrzegł tego stanowiska biegłego złożonego na rozprawie (k.15848), w którym jednoznacznie wskazuje, że obowiązek poinformowania o innym projekcie dotyczy projektu, co do którego przyznano już finansowanie. Z tych powodów podniesiony zarzut okazał się chybiony.

Do zarzutu VIII i IX apelacji należało odnieść się łącznie, gdyż dotyczą błędnego zdaniem skarżącego przyjęcia przez Sąd I instancji, iż pomiędzy firmą (...), a firmą (...) doszło do zawarcia tylko jednej umowy dotyczącej realizacji budowy linii przerobu kruszywa w G. w dniu 25 czerwca 2008 r., a nie jak ustalił w toku postępowania przygotowawczego Prokurator w dniu 16 stycznia 2008 r. Rzeczywiście zebrane w śledztwie dowody obrazują istnienie umowy z 16 stycznia 2008 r. zawartej pomiędzy tymi firmami i dotyczącej budowy linii technologicznej do przerobu kruszywa. Zgromadzono również dokumenty wskazujące na zawarcie kolejnej umowy w dniu 25 czerwca 2008 r., którą Prokurator ocenia jako umowę pozorną zawartą na potrzeby wniosku o dotację. Analizując dowody Sąd I instancji po przeprowadzeniu bardzo drobiazgowego i wyczerpującego postępowania dowodowego dokonał oceny tych umów i uznał, że jeżeli chodzi o umowę z 16 stycznia 2008 r. to należy ją traktować jako „porozumienie wstępne”, którego zawarcie nie jest sprzeczne z § 5 pkt. 6 umowy o dofinansowanie (...). Należy pamiętać, że Sąd przesłuchał wszystkich oskarżonych zarówno ze strony firmy (...) jak i firmy (...), przesłuchał również świadków związanych z tymi firmami, przeprowadził dowody z dokumentów. Dowody te szczegółowo ocenił i rozważył, czego wyraz dał w uzasadnieniu na stronach k. 191-196. Sąd w uzasadnieniu rozważa również kwestię tzw. „płuczki” i związanej z tym różnicy, co do wartości inwestycji. Apelujący podnosi, iż nawet przyjęcie jak Sąd I instancji, że umowa z 16 stycznia 2008 r. była tzw. porozumieniem wstępnym to zgodnie z wymogami przepisów o dofinansowanie wykluczało to uzyskanie dotacji, bowiem nastąpiło już podjęcie pierwszego zobowiązania beneficjenta związane z zamówieniem towarów związanych z realizacją projektu. Jednak nie można zgodzić się z takim rozumieniem § 5 pkt. 6 umowy o dofinansowanie, bowiem z dalszej części zapisu wynika, że wyłącza się działania przygotowawcze, w szczególności studia wykonalności, usługi doradcze, analizy. Warto w tym miejscu przywołać, że wykładnia określenia „w szczególności” oznacza katalog otwarty. Odnosząc się do argumentacji zawartej w uzasadnieniu apelacji na kartach 29-32 zauważyć należy, że skarżący przywołuje odpowiednie fragmenty uzasadnienia Sądu I instancji zarzucając, że są to ustalenia błędne, a wnioski wyciągnięte na podstawie przywołanych dowodów nieprawidłowe. Rzecz jednak w tym, że nie przedstawia na poparcie swoich tez o nieprawidłowej ocenie dowodów i wadliwych ustaleniach faktycznych Sądu żadnych przekonujących argumentów. Nie można zgodzić się z wywodami dotyczącymi kaucji, którą firma (...) zwróciła firmie (...). To właśnie, gdyby rzeczywiście umowa z 16 stycznia 2008 r. była prawnie wiążąca to po pierwsze nie stosowano, by w niej kaucji tylko zaliczkę, a po drugie kaucja ta zostałaby zaliczona na poczet ceny towaru i wykonanej usługi, a przecież jak prawidłowo ustalił Sąd I instancji kaucja ta została zwrócona firmie (...), co jest zgodne z przyjętym przez Sąd ustaleniem, że pierwotnie została ona powołana do życia jako zabezpieczenie nawiązania w przyszłości przez spółkę (...) rzeczywistej umowy na wykonanie linii technologicznej do przerobu kruszywa. Kaucja ta zabezpieczała firmę (...)

przed tym, by firma (...) nie znalazła innego tańszego wykonawcy. Takie argumenty przywołane przez sąd I instancji wynikają z przeprowadzonych dowodów (wyjaśnień oskarżonych, dowodów z dokumentów), którym co do zasady dano wiarę jak również jest to zgodne z zasadami logicznego rozumowania i przyjętych reguł w gospodarce rynkowej. Trudno odnaleźć w uzasadnieniu apelacji racjonalne odniesienie się i zaprzeczenie słuszności tych kwestii. Zdaniem Sądu Apelacyjnego niezrozumiałym jest rzekomo chybiony argument Sądu, że „o wstępnym charakterze porozumienia z 16 stycznia 2008 r. świadczy fakt, iż dopiero w dniu 11 czerwca 2008 r. (...) otrzymał z PARP potwierdzenie spełnienia kwalifikowalności projektu to jest spełnienie warunków formalnych projektu”. Skarżący dokonuje polemiki z prawidłowo ustalonymi faktami i nie przedstawiał przekonywujących kontrargumentów. Zawarcie umowy na wykonanie linii technologicznej przerobu kruszywa w dniu 25 czerwca 2008 r. jest jak najbardziej logiczne, bo nastąpiło po uzyskaniu informacji o przejściu procedury merytorycznej obligatoryjnej. Pamiętać należy, że firma (...) dysponowała środkami finansowymi (własnymi i kredytem), które pozwalały na wybudowanie w całości linii technologicznej nawet bez uzyskania dotacji ze Skarbu Państwa. Sąd I instancji nie pominął również kwestii tzw. płuczki, o czym szczegółowo opisał zarówno w części faktograficznej uzasadnienia (k. 80-97) jak i też rozważył tę kwestię na stronach 194-196 uzasadnienia. Sąd Apelacyjny poczynione przez Sąd I instancji w tym zakresie ustalenia podziela, zwłaszcza w sytuacji, gdy apelujący nie przedstawia argumentów przekonywujących do odmiennych ustaleń. Warto w tym miejscu zauważyć, że tylko sąd I instancji jest jedynym organem procesowym, który w całości w sposób bezpośredni ma kontakt ze wszystkimi dowodami zgromadzonymi w sprawie, zarówno dowodami osobowymi jak i też dowodami z dokumentów i z tego względu ma pełny obraz zdarzeń. To dlatego ustawodawca w art. 7 k.p.k. przyjmuje domniemanie, że jeżeli przeprowadzona przez sąd ocena dowodów i wyprowadzone na jej podstawie ustalenia faktyczne są zgodne z zebraniem materiałem dowodowym, dowody rozważone z uwzględnieniem zasad wiedzy, logicznego rozumowania to pozostają pod ochroną tego przepisu. Wyobrażenie sobie, że każde ustalenie faktyczne, z którym strona procesu się nie zgadza można kontestować i podważać prowadziło do niemożliwości zakończenia jakiegokolwiek postępowania karnego. Sąd Apelacyjny nie znajdując przekonywujących argumentów apelacji oskarżyciela publicznego również i te zarzuty uznał za niezasadne.

Za niezasadny uznano także zarzut opisany w pkt. X apelacji - dotyczący międzynarodowego zespołu ekspertów. Zarzut ten uznano za niezasadny, gdyż z żadnych przepisów ani zwyczajów gospodarczych nie wynika obowiązek formalnego powołania zespołu ekspertów. W tym zakresie Sąd Apelacyjny podziela ustalenia Sądu I instancji, który wskazał, że zespół ekspertów w zakresie technologii (...) istniał, a o międzynarodowym charakterze tego zespołu świadczą przedstawiciele firm, którzy uczestniczyli w projektowaniu technologii, chodzi o firmy (...), (...), (...).

Za nietrafne należy uznać powołanie się skarżącego na koncepcję odpowiedzialności za nieudolne usiłowanie przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.. Należy przypomnieć, że znamiona przedmiotowe oszustwa kredytowego polegają na przedkładaniu podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę dokumentu lub też przedłożenie nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu do uzyskania wsparcia finansowego. Stwierdzenie we wniosku o dotację, iż został powołany „międzynarodowy zespół ekspercki” nie może być oczywiście traktowany jako podrobienie lub przerobienie dokumentu, sam wniosek o dotację nie może być uznany również jako dokument poświadczający nieprawdę, a wyłącznie jako pisemne nierzetelne oświadczenie, przy czym takie oświadczenie dla wypełnienia ustawowych znamion przestępstwa z art. 297 §1 k.k. musi mieć istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego. W tym znaczeniu należy to oświadczenie odnieść do kryteriów merytorycznych fakultatywnych, które były podstawą do przyznania określonej liczby punktów, co z kolei powodowało, że albo wnioskodawca uzyskiwał dotację lub też nie. Warto zwrócić uwagę, że w żadnym punkcie arkusza oceny merytorycznej fakultatywnej i tym z 14 listopada 2008 r. sporządzonym przez W. G. i tym z 8 kwietnia 2009 r. z sporządzonym przez H. K. nie przyznano żadnego punktu za międzynarodowy zespół ekspertów. Nie było to przedmiotem oceny, stąd też należy, że bez względu na ocenę czy międzynarodowy zespół ekspertów został powołany, czy też nie, wskazanie tego faktu we wniosku o dotację pozostaje irrelevantne.

Za niezasadny uznano zarzut XI dotyczący R. Ś. (1). Sąd Apelacyjny podziela ustalenia Sądu I instancji, co do tego, że opinia o innowacyjności z dnia 16.05.2008r. podpisana przez R. Ś. po pierwsze zawierała prawdziwą treść, po drugie

była wystawiona przez Uniwersytet (...) we W.. Okoliczność, iż wcześniej nie uzyskano zlecenia na wykonanie tej opinii nie czyni jej przez to opinią nierzetelną, a także nieprawdziwą.

Nie można zgodzić się z zarzutem opisanym w pkt XII uzasadnienia apelacji, dotyczącym opinii o innowacyjności i bezzasadnym przyjęciem przez oskarżyciela, że opinia z Uniwersytetu (...) (prof. S. K.) oraz z Politechniki (...) (Z. G.) poświadczają nieprawdę. Po pierwsze Sąd Okręgowy we Wrocławiu po przeprowadzeniu na wielu rozprawach dowodów dotyczących okoliczności ich uzyskania, a także ich wartości merytorycznej, miał pełne prawo po myśli art. 7 k.p.k. do uznania opinii za dokument odpowiadający prawdzie. Swoje stanowisko w tym zakresie szeroko uzasadnił na str. 44-53 i 65-68, 205-209 i Sąd Apelacyjny to stanowisko akceptuje. Po drugie oskarżyciel nigdy nie przedstawił opinii przeciwnej, z której wynikałoby, że opinie o innowacyjności zawierają nieprawdziwe tezy. Swoje stanowisko opierał (zawierając to w treści odpowiednich zarzutów aktu oskarżenia) na założeniu, że opinia o innowacyjności nie może być prawdziwa, skoro jednostka badawcza - uczelnia nie miała formalnego zlecenia jej wykonania, a także jak w przypadku opinii z Politechniki (...) nie były prowadzone jakiegokolwiek badania. W takim założeniu tkwi jednak błąd logiczny rozumowania. Przecież oczywistym jest, że przy takim tylko założeniu przedmiotowe opinie mogą być w rzeczywistości prawdziwe lub zawierać nieprawdziwe twierdzenia. Gdyby ustalono w toku postępowania, że opinie te zawierały nieprawdziwe tezy, to podnoszone zarzuty byłyby zasadne. Takiego ustalenia w sprawie jednak nie poczyniono (oskarżyciel nie przedstawił kontrdowodu). Nie można zasadnie twierdzić, że opinia jest nieprawdziwa, bo została wykonana poza zleceniem. Takiego zlecenia nie wymaga także procedura dotacyjna. Z Przewodnika po kryteriach wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka wynika jedynie, by opinia była wydana przez jednostkę badawczą w rozumieniu ustawy o szkolnictwie wyższym, podobnie jak i przez inne uprawnione podmioty. Przedstawiona opinia została podpisana przez osoby upoważnione do reprezentowania tych podmiotów, więcej każda z tych osób przesłuchana na rozprawie potwierdziła, że z treścią tych opinii się zgadza. W tym znaczeniu opinia o innowacyjności nie może być uznana za nieprawdziwą.

Zarzuty wskazane w pkt XI - XV apelacji Prokuratora dotyczą naruszenia prawa materialnego, ale w ocenie sądu odwoławczego tylko pozornie, gdyż w istocie dotyczą błędów w ustaleniach faktycznych. Apelujący bezpodstawnie przyjmuje, że zachowania oskarżonych (Z. G. (1), K. R., J. D. (1)) wyczerpały znamiona zarzucanych im przestępstw, skoro Sąd I instancji nie ustalił, by podpisane przez nich opinie o innowacyjności były nieprawdziwe, a tak przyjmuje apelujący. Co do argumentów skarżącego wskazanych w pkt. XV uzasadnienia apelacji dotyczących odpowiedzialności J. D. (1) za przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. w zakresie podpisania przez niego opinii o innowacyjności to zawarty wniosek nie jest trafny. Przestępstwa z powołanego przepisu może dopuścić się wyłącznie ograniczony krąg osób (przestępstwo indywidualne) i tylko, gdy na dokumencie wystawionym potwierdza nieprawdę. W przedmiotowej sprawie jak prawidłowo ustalił Sąd I instancji J. D. (1) był dyrektorem (...) w O. – był więc osobą uprawnioną do podpisania opinii. Dalej opinia ta zawierała prawdziwe tezy, co przekonująco przedstawił Sąd I instancji. Nie można zatem uznać słuszności stanowiska skarżącego, że J. D. (1) i K. R. dopuścili się przestępstwa poświadczenia nieprawdy tylko dlatego, że opinia instytutu została wydana poza oficjalnym zleceniem.

Za niezasadne uznał Sąd Apelacyjny także zarzuty wskazane w pkt. XVI i XVII apelacji oraz przywołane na tą okoliczność w uzasadnieniu apelacji argumenty. Rację ma Prokurator, gdy wskazuje na prawidłowe ustalenia Sądu, że 12 czerwca 2008 r. oskarżony D. B. (1) zamówił w firmie (...) „zwykle (...), (...), (...), a następnie w umowie z firmą (...) z 25 czerwca 2008 r. podpisał załącznik nr 6 zawierający inny innowacyjny rodzaj napędu. Z tego m.in. faktu oskarżyciel wyprowadza wniosek, że oskarżeni D. B. (1), P. K. (3), R. O. (1) – przedstawiciele firmy (...) udzielili pomocy S. P. (1) w wyłudzeniu dotacji. Tymczasem S. P. wniosek o dotację na kruszywa złożył już 27 maja 2008 r., a więc przed podpisaniem umowy z 25 czerwca 2008 r.. W tym czasie wniosek o dotację był na etapie rozpatrywania po tzw. ocenie merytorycznej obligatoryjnej i oczekiwał na ocenę merytoryczną fakultatywną. Podjęte czynności nie mogły zatem wpłynąć na przebieg procedury oceny wniosku. Z faktu, że dokumenty te zostały załączone później w procedurze dotacyjnej nie wynika porozumienie współdziałania ze S. P. (1) i innymi współoskarżonymi w tej sprawie, nie wynika też świadome pomocnictwo do wyłudzenia dotacji. Sąd I instancji ustalił, co oczywiste, że wyżej wymienieni oskarżeni mieli świadomość wystąpienia S. P. o uzyskanie dotacji ze środków Skarbu Państwa, ale nie mieli świadomości, że działania podjęte przez S. P. (1) w celu uzyskania takich środków będą działaniami z naruszeniem przepisów prawa,

w tym prawa karnego. Sąd I instancji uniewinniając tych oskarżonych stwierdził, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na przypisanie im winy. Stanowisko to należy podzielić, zwłaszcza, że przywołane w apelacji argumenty, również nie przekonały Sądu Apelacyjnego do odmiennej oceny dowodów.

Nie można zgodzić się z zarzutem XVIII, w tym także z podniesionymi w uzasadnieniu apelacji argumentami. Sąd prawidłowo ustalił, że pismo podpisane przez I. N. (2) jako przedstawiciela firmy (...) w dniu 24 kwietnia 2008 r. stanowiło „ofertę handlową”, a nie dokument dotyczący konkretnej linii do przerobu kruszywa, która była później przedmiotem wniosku dotacyjnego. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, co prawda istnienie kontaktów pomiędzy firmą (...) w zakresie opracowywania treści pisma z 24 kwietnia 2008 r. niemniej jednak postępowanie to nie wykazało w sposób przekonywający, by I. N. (2) w sposób świadomy uczestniczył w procedurze wyłudzenia dotacji ze Skarbu Państwa. Wskazane przez Prokuratora okoliczności faktyczne i dowody rzeczywiście wskazują na to, że oskarżony miał świadomość, że firma (...) za pośrednictwem firmy (...) państwa J. zamierza złożyć wniosek o uzyskanie dotacji unijnej i że potrzebuje do tego dokumentów. Jak się wydaje skarżący negatywnie podchodzi do złożonego oświadczenia o zapewnieniu możliwości zaoferowania nowatorskich rozwiązań w zakresie systemu napędu i sterowania oraz systemu chłodzenia podnosząc nawet, że jedno z urządzeń to jest motoreduktor przemysłowy (...) został wprowadzony do sprzedaży dopiero w roku 2010, ale w dacie składania oświadczenia tego rodzaju urządzenie było w sferze projektu firmy. Zauważyć należy, że przecież pismo I. N. dotyczy zdarzeń przyszłych, które mogły zaistnieć dopiero w przypadku podjęcia przez (...) decyzji o budowie zakładu przerobu kruszyw. Trudno przypisać I. N. (2) współdziałanie ze S. P. (1) skoro koncepcja budowy zakładu do przerobu kruszyw nie była w tym czasie ostatecznie przesądzona i propozycja złożona przez I. N. (2) w piśmie z dnia 24 kwietnia 2008r. mogła, ale wcale nie musiała być zrealizowana. Przedstawione w apelacji argumenty Prokuratora nie przekonują również w tej części, w której wskazuje, że 2 tygodnie po podpisaniu tego oświadczenia oskarżony przyjął zlecenie z firmy (...) na napęd z motoreduktorami typu zwykłego, a nie innowacyjnego. Taki argument można by uznać za słuszny w sytuacji, gdyby w sprawie znaleziono wystarczające dowody na współdziałanie I. N. (2) z oskarżonym S. P. (1).

Analogicznie należało ocenić zarzut opisany w pkt. XIX apelacji dotyczący oskarżonego W. J. (1) oraz jego oświadczenia z 1 kwietnia 2008 r. złożonego w imieniu firmy (...). Co prawda zawarte w tym oświadczeniu informacje o (...) rozwiązaniach, które miały być zastosowane linii technologicznej, a w szczególności dotyczące agresywnego układu kinematycznego i o wyjątkowej innowacyjności tego rozwiązania miały znaczenie w procesie dotacyjnym (...) uzyskał 21 punktów), to nie można mówić o odpowiedzialności tego oskarżonego w zakresie pomocnictwa w uzyskaniu dotacji. W sprawie nie wykazano świadomości W. J. (1), że zaproponowane przez niego rozwiązania nie zostaną ostatecznie przez S. P. (1) przyjęte, a jego oświadczenie należy traktować jako swoistą ofertę na dzień 1 kwietnia 2008 r i przedstawienie możliwości firmy którą reprezentował. Nie ma dowodu, że zrobił to ze świadomością, iż w przyszłości tego rodzaju rozwiązania nie zostaną zastosowane. Oczywiście miał on wiedzę, że jego oświadczenie zostanie wykorzystane w trybie postępowania dotacyjnego, ale jak każdy proces, w którym dokonuje się oceny wiedział również, że ostateczna decyzja o przyznaniu dotacji nie zależy od jego oświadczenia, tylko jest przedmiotem weryfikacji przez odpowiednie podmioty. Oczywiście postawienie jemu jak i też innym przedstawicielom firm, którzy złożyli oświadczenia zarzutu poświadczenia nieprawdy to jest przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. jest niezasadne, albowiem przestępstwo to nie mogło być przez nich popełnione, albowiem należy do tzw. przestępstw indywidualnych. Biorąc pod uwagę prawidłowe ustalenia Sądu I instancji, za słuszne należy uznać rozstrzygnięcie dotyczące uniewinnienia W. J. (1) od zarzuczonego mu czynu.

Za całkowicie niesłuszne należy uznać zarzuty Prokuratora podniesione w pkt. XX i XXI uzasadnienia apelacji dotyczące oświadczenia złożonego przez spółkę (...) przygotowanego przez P. G. (1) i T. K. (2). Nie można zgodzić się z twierdzeniami Prokuratora, iż oświadczenie wystosowane przez tych oskarżonych jest oświadczeniem nieprawdziwym czy też nierzetelnym, tylko dlatego, że nie przeprowadzali badań tego produktu. Właśnie zasady logiki w powiązaniu z informacjami dotyczącymi właściwości opisywanego produktu wskazują, iż nie ma racji oskarżyciel publiczny gdy twierdzi o braku innowacyjnych cech produktu o nazwie (...). Sąd odwoławczy zgadza się z poczynionymi ustaleniami Sądu I instancji, iż do złożenia takiego oświadczenia nie były konieczne żadne badania laboratoryjne. Rzecz bowiem sprowadza się do tego, że produkt o nazwie (...) czyli optymalna mieszanka kruszyw betonu specjalnego polega

na takim doborze różnych składników wchodzących w skład mieszaniny betonowej, które określone są w warunkach polskiej normy technicznej w ujęciu teoretycznym i dlatego też specjaliści z firmy (...) (P. G. to mgr inż. (...) Akademii (...) o specjalności technolog betonu i materiałów hutniczych) znając owe normy mieli podstawy, by wydać opinię, że projektowana mieszanka ma charakter innowacyjny. Twierdzenie przeciwne świadczy o niezajomości zasad metodologii badań i zastosowania wyników badań teoretycznych w praktyce przemysłowej. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, specjaliści w branży inżynierii materiałowej - do stwierdzenia innowacyjnych cech nie jest konieczne badanie laboratoryjne produktu (...), skoro w produkcji występuje tzw. krzywa referencyjna odpowiadająca wzorcom określonym w europejskiej normie (...). Mieszanka kruszyw do betonu spełniająca te wymogi normy z samego założenia będzie technologią całkowicie nową, nieznaną dotychczas, a zatem innowacyjną.

Odnosząc się do apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości to zauważyć należy, że skarżący stawiając zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podniósł, iż sąd naruszył art. 7 k.p.k. i doszedł do błędnych ustaleń, że wszyscy oskarżeni (za wyjątkiem S. P. (1)) nie uczestniczyli w popełnieniu zarzucanych im przestępstw. Stawiając ten zarzut pełnomocnik argumentuje, że zebrane w sprawie dowody, oceniając je z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i logiki oraz doświadczenia życiowego powinny prowadzić do ustalenia, że wyjaśnienia oskarżonych (na których w głównej mierze oparł się Sąd I instancji) były niewiarygodne i nie znajdowały odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, stąd też wobec błędu w ustaleniach faktycznych wyrok uniewinniający jest nieprawidłowy. Podniesiono także zarzut naruszenia prawa materialnego to jest niewłaściwego zastosowania art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 363 k.c. poprzez błędne zastosowanie tych przepisów, gdyż zasądzono od S. P. (1) tylko część z wyłudzonej dotacji. Zdaniem Sądu Apelacyjnego żaden z argumentów podniesionych w apelacji, czy to dotyczący obrazy przepisów procesowych, czy też naruszenia prawa materialnego nie zasługuje na uwzględnienie. Odnosząc się do podniesionych w uzasadnieniu apelacji argumentów stwierdzić należy, że nie są przekonywujące te okoliczności, które kontestują ustalenia sądu I instancji prowadzące do uwolnienia oskarżonych od postawionych zarzutów.

Skarżący twierdzi, że skoro W. P. (1) była współnikiem spółki jawnej i prowadziła firmę wspólnie z mężem S. P. (1) to tym samym współdziałała w popełnionym przestępstwie, które Sąd I instancji przypisał S. P. (1).

Przyjęcie takiego stanowiska jest oczywiście bezpodstawne. Cywilna odpowiedzialność czy zakres obowiązków współników spółki jawnej nie jest tożsamy z odpowiedzialnością karną, która zawsze wymaga świadomości działania i wiedzy o zamiarze działania współnika. Pamiętać należy, że oskarżona W. P. (1) nigdy nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i od początku postępowania wskazywała, że zajmowała się głównie sferą organizacyjną i pracowniczą firmy, natomiast sprawami technicznymi w tym związanymi z rozwojem i budową zakładu zajmował się wyłącznie jej mąż S. P. (1) wraz ze swoimi pracownikami.

Rzecz w tym, że żadne dowody przeprowadzone przed sądem, a także argumenty wskazane w pisemnej apelacji, nie obaliły wyjaśnień oskarżonej, a skoro tak, to brak było podstaw do uznania jej wyjaśnień za niewiarygodne. Wbrew podnoszonym zarzutom apelacji nie można tym wyjaśnieniom skutecznie postawić zarzutu, że były nielogiczne, niespójne lub podane w nich okoliczności (np. w zakresie podziału pracy w spółce) sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Zatem Sąd I instancji prawidłowo je ocenił na gruncie art. 7 k.p.k. i taką ocenę Sąd Apelacyjny podziela.

Jak podniesiono wcześniej za prawidłowe Sąd uznał ustalenia, że technologie zaprezentowane we wnioskach o dotacje miały charakter innowacyjny. Wynika to z oceny tych wniosków dokonanych przez specjalistów z PARP. Skarżący nie zauważa, że w trakcie przesłuchania na rozprawie nawet przedstawiciele Państwowej Agencji Rozwoju Przemysłu zgodzili się, że o innowacyjności projektu nie decydują poszczególne elementy, ale projekt jako całość. Co prawda ma znaczenie, czy są to elementy standardowe czy nowatorskie, ale ostatecznie o innowacyjnym rozwiązaniu decyduje całość, a nie poszczególne elementy składowe. Warto odwołać się w tym miejscu do arkusza oceny merytorycznej fakultatywnej, w którym to oceniający W. G. (karta 5001) i H. K. (karta 5005) ocenili złożony projekt, i który ich zdaniem spełnił kryteria innowacyjności, za co przyznali 21 punktów.

Apelujący nie zgodził się z rozstrzygnięciem Sądu w zakresie uwolnienia od winy Ł. J. i M. J., a także innych osób, którzy występowali w charakterze pomocników. Apelujący podkreślił szerokie doświadczenie Ł. J. i M. J. (1) w zakresie sporządzania wniosków o dotacje i w tym zakresie widzi ich współuczestnictwo w przestępczym procederze wyłudzenia dotacji. W apelacji nie wskazuje jednak argumentów i dowodów pozwalających obalić ustalenia Sądu I instancji, co do braku wiedzy technicznej oskarżonych, czy też świadomości, że wniosek w niektórych fragmentach (np. co do rodzaju napędu czy współpracy B+R) zawiera nieprawdziwe lub nierzetelne oświadczenia. Ten brak dowodów wynika z mylnego rozumienia zasad odpowiedzialności karnej i odpowiedzialności cywilnej. Ta zaś jest istotnie różna i w wielu przypadkach odpowiedzialność z punktu widzenia przepisów prawa cywilnego nie oznacza tożsamej odpowiedzialności na gruncie prawa karnego. W tym znaczeniu podnoszony argument, że państwo J. jako przedsiębiorcy powinni kierować się w swoim działaniu zasadą profesjonalizmu i rzetelnością działania nie dowodzi ich winy w rozumieniu prawa karnego.

Za niezasadny uznano zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący oceny opinii o innowacyjności. Po pierwsze Sąd I instancji uznał, że wszystkie trzy opinie o innowacyjności, tj. z dnia 16 maja 2008r., z 19 maja 2008r. oraz z 6 kwietnia 2009 r. były prawdziwe. Sąd I instancji szeroko uzasadnił swoje stanowisko na str. 205-209 i 211-217, które w całości Sąd Apelacyjny podziela. Zgodzić się należy z ustaleniem, że zagadnienia i wnioski zawarte w tych opiniach są zgodne ze wskazaniami wiedzy i są prawdziwe. Mankamenty formalne dotyczące trybu i okoliczności powstania tych opinii są nieistotne z punktu widzenia ich ważności w sprawie. Wreszcie podnieść należy, że opinie te, co do ich wniosków końcowych nie zostały skutecznie podważone w przeprowadzonym procesie. W przypadku opinii wystawionej przez Uniwersytet (...) we W. to zaakcentować należy, że profesor S. K. (1) przeprowadzał badania materiałowe i sporządził opinię, którą jako umocowany pracownik podpisał także R. Ś. (1). Z poczynionych przez sąd ustaleń wynika, że profesor S. K. w swoich badaniach wykorzystał również materiały pochodzące z firmy (...) z wcześniej przeprowadzonych w laboratorium firmy badań. Zarzuty o nierzetelności opinii o innowacyjności opierają się na założeniu, że zostały one wydane przez podmioty naukowe pomimo nieprzeprowadzenia badań i bez formalnego zlecenia na ich wykonanie. Podnieść należy, że z tak sformułowanego zarzutu wyprowadzanie wniosków o nierzetelności i nieprawdziwości opinii jawi się jako wnioskowanie całkowicie dowolne, sprzeczne z zasadami wiedzy i logiki formalnej. Przy przyjęciu tylko takich założeń możliwe do wyprowadzenia wnioski są dwa: pierwszy, że opinia jest prawdziwa lub drugi, że opinia jest nieprawdziwa. Każdy wynik jest dopuszczalny na gruncie wnioskowania wynikającego z zasad logiki formalnej. Przyjęcie jednego z wniosków jako wyłącznie prawdziwego jest niedopuszczalne, bowiem sprzeczne z zasadą swobodnej oceny dowodów. Twierdzenia apelującej, że profesor S. K. (1) nie był autorytetem i specjalistą w dziedzinie, w której wydał opinię jest właśnie całkowicie dowolne, bowiem nie przedstawiono dowodu przeciwnego do ustaleń Sądu.

Zupełnie nieprzekonywające są argumenty dotyczące błędnego przyjęcia, iż oskarżona R. T. nie dopuściła się swoim zachowaniem znamion przestępstwa pomocnictwa w wyłudzeniu dotacji. Co do tych okoliczności Sąd Apelacyjny rozważał je przy apelacji oskarżyciela publicznego i w tym miejscu należało się do nich odwołać. R. T. wykonywała polecenia swojego szefa S. P. (1) i nie wykonywała żadnych samodzielnych działań, które były sprzeczne z przepisami prawa. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwalało na ustalenie, że w sposób świadomy i celowy współdziałała z oskarżonym S. P. w wyłudzeniu dotacji. Nie znaleziono także dowodów na to, by w sposób świadomy udzielała pomocy w wyłudzeniu takiej dotacji. R. T. w firmie (...) pełniła wyłącznie rolę pomocniczą, jakkolwiek pełniła funkcję głównej księgowej to nie od niej zależały główne strategiczne decyzje zakładu.

Natomiast zgodzić się należy z apelującą, że działania przedstawicieli (...), tj. P. K., R. O. i D. B. miały istotny udział w procesie uzyskania dotacji, bowiem to właśnie ta firma uczestniczyła w procesie wykonania linii technologicznej dotyczącej projektu o dofinansowanie „na kruszywa”. By jednak mówić o odpowiedzialności karnej tych osób w kontekście postawionych zarzutów pomocnictwa w wyłudzeniu dotacji należałoby wykazać u każdego z nich świadomość tego, że wnioskodawca S. P. miał zamiar przestępczego uzyskania dotacji wielkiej wartości i swoimi działaniami (również bezprawnymi) chcieli mu dopomóc. Z ustaleń Sądu I instancji, które Sąd Apelacyjny podziela wynika, że takich dowodów nie ma. Apelujący, by skutecznie podważyć ustalenia Sądu I instancji winien wskazać alternatywne ustalenie ze wskazaniem dowodu/ów, które takie ustalenie w sposób bezsporny potwierdza.

Co do zarzutu wskazanego w apelacji na stronie 13 to nie można się z tym zgodzić, jakoby nastąpiło ukrycie jednego elementu linii technologicznej i zastąpienie go innym. Sąd I instancji bardzo wyraźnie wyjaśnił i ustosunkował się do okoliczności związanych z tzw. „płuczka” i w tym zakresie ustalenia Sądu I instancji podlegają ochronie artykułu 7 k.p.k., a apelujący odnosząc się jedynie do zasad doświadczenia życiowego nie podaje żadnych innych argumentów pozwalających na obalenie prawidłowych ustaleń Sądu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów apelacji dotyczących I. N. (2) i W. J. (1) to wskazać należy, że zarzuty są zbieżne z zarzutami postawionymi przez Prokuratora i zostały omówione przy apelacji oskarżyciela publicznego i w tym zakresie należy się do nich odwołać. Jeżeli chodzi o zarzut dotyczący oskarżonych P. G. (1) i T. K. (2) przedstawicieli firmy (...) spółka z o.o. to również Sąd Apelacyjny pragnie odwołać się do swoich argumentów podniesionych przy ocenie apelacji oskarżyciela publicznego. Raz jeszcze podkreślić należy, że w świetle przeprowadzonych dowodów dotyczących specyficznych właściwości produktu o nazwie (...) nie do przyjęcia pozostają twierdzenia skarżącego, że podpisane przez tych oskarżonych oświadczenie zawierało nieprawdziwe twierdzenie jak również, że tego rodzaju produkt nie był innowacyjny, a wręcz dostępny na rynku. Tego rodzaju stwierdzenie sprzeczne jest z dowodami zgromadzonymi w sprawie.

Za niezasadny należy uznać zarzut, iż Sąd w zakresie ustaleń pomija kontakty Z. G. (1), Ł. J. (1) i S. P. (1) w zakresie ustaleń dotyczących uzyskania opinii o innowacyjności. Sąd te okoliczności brał pod uwagę, czego wyraz dał w uzasadnieniu powołując określone dowody. Okoliczność, iż dokonał odmiennej od oskarżyciela oceny tych dowodów jest prawem Sądu poczynienia ustaleń faktycznych w oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody, dokonanie ich oceny według swojego przekonania zgodnego z zasadami oceny dowodów wynikającymi z art. 4, 5 i 7 k.p.k. By skutecznie podważyć ustalenia Sądu apelujący musi przedstawić konkretne dowody, które potwierdzają odmienny przebieg wydarzeń. Tego zaś w pisemnej apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie stwierdza się.

Jakkolwiek zdaniem Sądu Apelacyjnego bez znaczenia pozostaje argument apelującego podniesiony w apelacji (str. 15), o rzekomym „niezrozumieniu przez Sąd I instancji zarzutów postawionych przez oskarżyciela publicznego”, to Sąd Apelacyjny do tego się odniesie. Otóż całkowicie nieuprawnione jest twierdzenie apelującego o „niezrozumieniu” przez sąd zarzutów a/o. W żadnym miejscu uzasadnienia (a w szczególności na wskazanych stronach 189 i 204) Sąd Okręgowy we Wrocławiu tak nie twierdzi. Jest to nadinterpretacja i niezrozumienie tej części uzasadnienia wyroku. Na wskazanych kartach Sąd Okręgowy we Wrocławiu odnosi się krytycznie do argumentacji oskarżyciela publicznego zawartej w uzasadnieniu aktu oskarżenia, wskazując na pewne sprzeczności i nielogiczność przedstawionej tam argumentacji. Pomijając już okoliczność, że uzasadnienie aktu oskarżenia jest jedynie hipotezą przyjętą przez Prokuratora na potwierdzenie postawionych zarzutów, to Sąd Okręgowy odnosi się do niektórych niezrozumiałych twierdzeń tego uzasadnienia, czego w ogóle nie musiał czynić.

Natomiast za częściowo zasadny uznano zarzut, iż Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku (w części dotyczącej oceny dowodów) nie odniósł się do wyjaśnień oskarżonych, którzy w śledztwie przyznali się do zarzucanych im czynów (Z. G., R. O., R. Ś.). Rzeczywiście jest to naruszenie art. 424 §1 pkt 1 k.p.k., który nakazuje sądowi odniesienie się do dowodów, których nie uznał, nie dał wiary. Zasadniczo ma to znaczenie w postępowaniu odwoławczym, gdyby skarżący wykazał, że owo naruszenie miało wpływ na treść wydanego orzeczenia. W obecnym stanie prawnym art. 455a k.p.k. w sposób oczywisty wyjaśnia skutki tego uchybienia procesowego. Wprawdzie w przedmiotowej sprawie ten przepis nie może mieć zastosowania (sprawa wpłynęła do sądu przed 1 lipca 2015r.), to jednak także poprzednio była utrwalona w judykaturze i doktrynie zasada, że ewentualne braki pisemnego uzasadnienia, nie mogą mieć wpływu na jego wydanie, bo uzasadnienie sporządzane jest po wyroku. Dodać jednak należy, że Sąd I instancji w części faktograficznej uzasadnienia pośrednio odniósł się do wyjaśnień tych oskarżonych wskazując, iż w pierwszych swoich wyjaśnieniach „każdy z nich przyznał się do zarzucanych im czynów i złożył wyjaśnienia, które jak przedstawił dalej Sąd w zakresie faktów były niesprzeczne z tymi złożonymi na rozprawie głównej, na której złożyli odmienne oświadczenia, co do przyznania się do winy. Jakkolwiek Sąd I instancji wyraźnie tego nie wskazał, to analizując uzasadnienie wyroku w tej części stwierdzić należy, że fakt formalnego przyznania się tych oskarżonych Sąd miał na uwadze, ale dowody te w kontekście całokształtu zebranych dowodów nie miały istotnego znaczenia w zakresie przesądzenia co do winy tych

oskarżonych. Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że z uwagi na charakter sprawy (tzw. przestępstwo gospodarcze) oświadczenia oskarżonych (przyznanie się) nie jest prostym uznaniem winy (sprawstwa), a wyłącznie potwierdzeniem faktów, które bez oceny prawnej nie przesądzają jeszcze o wypełnieniu ustawowych znamion przestępstwa.

Za chybiony uznano zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 §1 k.k. W przedmiotowej sprawie Sąd stosował na podstawie art. 4 §1 k.k. ustawę obowiązującą w czasie popełnienia zarzucanego czynu, tj. przepis art. 46 §1 k.k. w brzmieniu ustawy Kodeks karny obowiązującej do 30 czerwca 2015 r., który regulował naprawienie szkody w drodze środka karnego. Do środków karnych obowiązujących w dacie czynu stosowało się zasady dotyczące wymiaru kary (art. 56 k.k.), a zatem także miarkowania i minimalizacji dolegliwości kary. Przywołane orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie nie może znaleźć zastosowania, gdyż dotyczy co prawda środka karnego orzeczonego na gruncie poprzedniego stanu prawnego, jednakże dotyczy jednego z dwóch odmiennych poglądów na temat zakresu orzekania obowiązku naprawienia szkody. Sąd Apelacyjny w tym składzie skłania się za przyjęciem tej grupy poglądów, które dopuszczają możliwość miarkowania odszkodowania. Tylko przykładowo wskazać można wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 stycznia 2014 r. II AKa 1/14 „Należy też pamiętać, iż przepis art. 46 k.k. poza swoją funkcją kompensacyjną pełni przede wszystkim - jako środek karny - funkcję penalną, do którego odnoszą się w pełni dyrektywy wymiaru kary określone w art. 56 k.k. w zw. z art. 53 §1 i 2 k.k., a zwłaszcza rola wychowawcza i zapobiegawcza wobec sprawcy. Prawno - karna istota tego obowiązku decyduje więc o tym, iż jego stosowanie ma pozostawać przede wszystkim w zgodzie z zasadami prawa karnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2008 r. - III K 345/07, OSN KW (...)). Także Sąd Najwyższy wskazał, że: "Z samej istoty środka karnego przewidzianego w art. 39 pkt 5 i art. 46 § 1 k.k. wynika jego prawnokarny, represyjny charakter, dopiero w drugim rzędzie realizujący też funkcję kompensacyjną" (wyr. SN z 23.7.2009 r., V KK 124/09, L.). Należy pamiętać, że przy tak orzeczonym środku karnym jak w przedmiotowej sprawie podlega on kolejnej ocenie na etapie wykonania wyroku. W sytuacji bowiem orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania kara taka na mocy art. 75 § 2 k.k. może być zarządzona do wykonania. Wobec oskarżonego S. P. (1) wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, orzeczono karę grzywny (200 stawek dziennych po 1000 zł), a także orzeczono częściowy obowiązek naprawienia szkody w wysokości jednego miliona złotych. To prawda, że cała szkoda, jaką oskarżony wyrządził wynosi ponad 10.000.000 zł. Jednakże skoro do kary jak i też do środka karnego należy odnosić dyrektywy wymiaru kary określone w art. 56 k.k. w zw. z art. 53 § 1 i 2 k.k. i skoro orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i kara ta nie była przedmiotem zaskarżenia przez oskarżyciela posiłkowego (uznać ją należy za adekwatną do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu), to tym samym orzeczony środek karny musi być miarkowany do tego samego stopnia winy. Gdyby orzec obowiązek naprawienia pełnej szkody to kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jawiłaby się jako iluzoryczna i tylko odroczone w czasie. W przypadku bowiem nieuiszczenia pełnej szkody konieczne byłoby zarządzenie kary warunkowo zawieszanej. Sąd Apelacyjny rozważając podniesiony zarzut naruszenia art. 46 § 1 k.k. nie znalazł podstaw do zmiany wyroku w tej części uznając, że orzeczony częściowy obowiązek naprawienia szkody jest adekwatny do stopnia zawinienia sprawcy i szkodliwości społecznej czynu.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego S. P. (1) wskazać należy, że okazała się zasadna, ale tylko w części. Obrońca zarzucił naruszenie przepisów postępowania to jest art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 413 § 2 pkt. 1 k.p.k. Tylko ten drugi zarzut jest zasadny, albowiem rzeczywiście istnieje sprzeczność pomiędzy opisem czynu przypisanym oskarżonemu S. P. (1), a subsumcją wskazaną w wyroku, a dotyczącą art. 270 § 1 k.k. Rzeczywiście w opisie przypisanego czynu nie zawiera się żaden element wypełniający ustawowe znamiona podrobienia, przerobienia lub użycia takich dokumentów. Sam Sąd I instancji w uzasadnieniu wskazał, że nastąpiło to w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej. Dlatego w tym zakresie zarzut uznano za słuszny i art. 270 § 1 wyeliminowano z przypisanego oskarżonemu czynu. Co do zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. wskazującego na dokonanie błędnych ustaleń Sądu w wyniku przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów to tylko częściowo Sąd Apelacyjny uznaje argumenty obrońcy za słuszne. Podniesiony zarzut dotyczył trzech elementów ustaleń faktycznych. Pierwszy, współpracy firmy (...) z jednostką badawczo rozwojową to jest Instytutem (...) w W. (...) w O., kolejny zarzut dotyczył braku świadomości oskarżonego o zastosowanych w linii technologicznej do przerobu kruszyw nieinnowacyjnych urządzeń w czasie składania protestu od oceny merytorycznej fakultatywnej oraz ostatni zarzut dotyczący świadomości oskarżonego w

czasie składania protestu od oceny merytorycznej fakultatywnej, że rozwiązania technologiczne dotyczące chłodzenia wodą przekładni walcowych i walcowo-stożkowych nie zostały zakupione i wykorzystane. Tylko jeden z podniesionych zarzutów uznano za zasadny, a mianowicie ten dotyczący współpracy z (...)w O.. Rzeczywiście zgodzić się należy z tymi argumentami obrońcy, że dowolnym było ustalenie Sądu I instancji, że zawarcie we wniosku o dotacje informacji o zamiarze nawiązania trwałej współpracy z jednostką badawczą było stwierdzeniem poświadczającym nieprawdę. Za słuszne należy uznać te uwagi obrońcy, który zauważa, że wniosek o dotację i zawarte w nim oświadczenia zostały złożone w dniu 27 maja 2008 r. i znajduje się w nim jedynie informacja o zamiarze nawiązania trwałej współpracy w przyszłości(k.5076). Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że formalnie doszło do nawiązania współpracy poprzez zawarcie umowy pomiędzy firmą (...), a Instytutem (...) w O. w dniu 25 września 2009 r. Co prawda z dalszych ustaleń Sądu wynika, że realnej współpracy nie podjęto, ale z samego tego faktu za dowolne należy uznać ustalenie, że w dacie składania wniosku o dotację, kiedy to sformułowano zamiar nawiązania współpracy takiej intencji S. P. (1) nie miał. Zauważyć należy, że dostępny materiał dowodowy sprowadza się wyłącznie do dowodów osobowych to jest wyjaśnień oskarżonego, który nie potwierdził tego zarzutu oraz do zeznań J. D. (2) przedstawiciela (...)w O., który umowę podpisał. Stanowcze przyjęcie przez Sąd I instancji ustalenia, że nigdy nie było zamiaru nawiązania trwałej współpracy z jednostką badawczą jest istotne, ponieważ ma w tej sprawie znaczenie prawne (przyznano za to 5 punktów) wymagało zatem uważnego rozważenia. Sąd Apelacyjny podziela te wywody obrońcy, w których twierdzi, że przyjęcie tego ustalenia ex post jest obarczone wadą dowolności oceny materiału dowodowego. Za przekonujące należy uznać te wywody, które wskazują, że o bezprawnym - przestępczym znaczeniu tych zapisów we wniosku o dotację należy rozważać w czasie, kiedy były one składane. Nie bez znaczenia na ocenę dowodów w zakresie tego ustalenia ma również fakt, że w czasie późniejszym wnioskami o dotację zainteresowały się służby państwa przeprowadzając czynności sprawdzające i procesowe i jak to określono w toku postępowania sądowego nie było już „atmosfery” do nawiązania bliższej współpracy z jednostką badawczą. Kierując się tymi wskazaniem Sąd Apelacyjny uznał, że dowolnym było przypisanie oskarżonemu intencji poświadczenia nieprawdy we wniosku o dotację w zakresie nawiązania współpracy z jednostką badawczą i ten element z opisu czynu przypisanego oskarżonemu S. P. (1) wyeliminowano. Odnosząc się do pozostałych 2 zarzutów dotyczących błędnych ustaleń faktycznych wskazać należy, że w istocie dotyczą one zastosowanych w linii technologicznej urządzeń innych niż te, które były opisane we wniosku o dotację. Wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody świadczą, o tym, że to właśnie oskarżony S. P. (1) zdecydował się na użycie w linii technologicznej przerobu kruszywa urządzeń zwykłych, a nie innowacyjnych, które wskazał we wniosku o dotację. Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku wskazywał na takie okoliczności jak określenie „zwykłych” urządzeń we wstępnym porozumieniu ze stycznia 2008 r., zamówienie złożone przez firmę (...) na zwykłe urządzenia, a nie te wskazane we wniosku o dotację, wreszcie odbiór linii technologicznej, w której zamontowano zwykłe urządzenia zamiast innowacyjnych wskazanych we wniosku. Twierdzenia obrońcy, że oskarżony nie miał świadomości jakie konkretnie urządzenia zostały zamontowane nie przekonują, zwłaszcza w sytuacji, gdy o wszystkich decyzjach związanych z projektem i realizacją tego projektu jak wynika z ustaleń Sądu decydował wyłącznie S. P. (1).

Co do zarzutów dotyczących obrazy przepisów prawa materialnego to zasadny okazał się zarzut dotyczący błędnego zastosowania art. 271 § 1 k.k. Najprawdopodobniej doszło do niego wyniku błędnej wykładni tego przepisu i nieprawidłowej subsumcji przy prawidłowo poczynionych ustaleniach faktycznych. Otóż rację ma obrońca, gdy stwierdza, że przestępstwo poświadczenia nieprawdy stypizowane w art. 271 § 1 k.k. należy do grupy przestępstw indywidualnych i może go popełnić wyłącznie funkcjonariusz publiczny albo inna uprawniona osoba do wystawienia dokumentów. W przedmiotowej sprawie zarówno wniosek o dotację jak i złożony protest od oceny merytorycznej fakultatywnej nie może być przedmiotem tego przestępstwa. Jak prawidłowo ustalił sąd I instancji zarówno we wniosku o dotację oraz w proteście od oceny merytorycznej fakultatywnej oskarżony S. P. (1) rzeczywiście podaje nieprawdziwe informacje (o zastosowanych (...) motoreduktorach, posiadaniu i zgłoszeniu patentu na te urządzenia), a zatem poświadczą w ten sposób nieprawdę, co do okoliczności istotnych do uzyskania dotacji to jednak tymi zachowaniami nie może wypełnić ustawowych znamion przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. Nie jest funkcjonariuszem publicznym, ani nie ma przymiotu „innej osoby uprawnionej”. Uznając ten zarzut za słuszny Sąd Apelacyjny wyeliminował ten przepis z przypisanego ostatecznie oskarżonemu czynu.

Za niezasadne uznano natomiast zarzuty naruszenia prawa materialnego to jest przepisu art. 297 § 1 k.k. przez nieprawidłowe jego zastosowanie wobec nie wypełnienia znamion tego typu przestępstwa, gdyż zdaniem apelującego nierzetelne lub poświadczające nieprawdę dokumenty, o których mowa w tym przepisie odnoszą się wyłącznie do okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, a tak w przedmiotowej sprawie nie było. Ewentualne nieprawdziwe czy nierzetelne informacje dotyczyły okoliczności obojętnych - nieistotnych z punktu widzenia przyznania dotacji. Jednak zdaniem Sądu Apelacyjnego apelujący nie ma racji. Przy ocenie wypełnienia lub nie znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. należy zwrócić uwagę na zadania statutowe Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i na zakres programu realizowanego w ramach programu dotacji „Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka. Oś priorytetowa inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia, Działanie 4.4: Nowe Inwestycje o Wysokim Potencjale Innowacyjnym”. Rację ma skarżący, gdy wskazuje, że do oceny wypełnienia znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. istotne znaczenie mają przepisy dotyczące zasad przydzielania dotacji, subwencji itp., które określają o istotności poszczególnych dokumentów, które są podstawą do określonej decyzji podmiotu o przyznaniu dotacji. W przedmiotowej sprawie niezwykle istotne są zatem zasady uczestnictwa podmiotów gospodarczych w uzyskaniu dotacji od Skarbu Państwa. Te zaś są określone w regulaminie przeprowadzania konkursu w ramach programu operacyjnego innowacyjna gospodarka priorytet 4: inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia działanie 4.4: nowe inwestycje o wysokim potencjale inwestycyjnym (karta 5190- 5200). Zgodnie z pkt. 8 w podrozdziale ocena merytoryczna w instytucji wdrażającej wskazano, że w procesie oceny wniosków dotacyjnych zostanie zastosowana punktacja, która jest określona szczegółowo w Przewodniku po kryteriach Wyboru Finansowych Operacji w ramach programu operacyjnego Innowacyjna gospodarka 2007-2013. Analizując zaś zasady przyznawania punktów określone w tym przewodniku (karta 13674–13701) nie sposób nie zauważyć, że w kryteriach merytorycznych fakultatywnych (strona 174) Przewodnika zawarto określone kryterium oraz ilość punktów, które można otrzymać za jego spełnienie. I tak 21 punktów przewiduje się za technologię innowacyjną, 10 punktów przewodnik przewiduje za użycie w technologii innowacyjnej urządzeń posiadających ochronę praw własności przemysłowej – ochrona patentowa, kolejne 10 punktów przewodnik przewiduje za wykorzystanie w projekcie zakupionych lub prowadzonych przez przedsiębiorcę prac badawczo-rozwojowych, kolejne 4 punkty przewodnik przewiduje za wprowadzenie w projekcie rozwiązań nowych organizacyjnych i marketingowych, 4 punkty za przyrost procentowy przychodów z eksportu w wyniku realizacji projektu, 5 punktów przewodnik przewiduje za utworzenie własnego działu B+R lub nawiązanie trwałej współpracy z jednostką badawczą, 2 punkty przewiduje za utworzenie nowych miejsc pracy, kolejne 2 punkty za posiadanie przez wnioskodawcę doświadczenia w opracowywaniu koncepcji produktów uznanych za innowacyjne, 10 punktów jeśli wnioskodawca posiada patent na wynalazek lub prawo chronione niezwiązane z przedmiotem wniosku o dofinansowanie, 20 punktów jeśli wnioskodawca należy do sektora (...) to jest wnioskodawca należy do grupy przedsiębiorstw małych lub średnich, kolejne 2 punkty wnioskodawca uzyskuje, gdy posiada akredytowany certyfikat jakości zgodny z normą ISO 9001 i innymi normami, kolejne 6 punktów uzyskuje jeśli projekt ma pozytywny wpływ na politykę horyzontalną Unii Europejskiej, a 4 punkty jeśli działalność wnioskodawcy przyczynia się do zmiany wzorców produkcji konsumpcji na sprzyjające realizacji zasad zrównoważonego rozwoju. Tak zatem to właśnie te poszczególne zagadnienia za które wnioskodawca mógł uzyskać określoną liczbę punktów są istotne z punktu widzenia wypełnienia znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. W sytuacji jeśli podawane we wniosku o dotację informacje były nieprawdziwe lub nierzetelne i z tego powodu wnioskodawca uzyskał określoną liczbę punktów, która ostatecznie przekroczyła minimalny limit 65 punktów warunkujący uzyskanie dotacji ze Skarbu Państwa, to takie informacje pozostają relewantne dla odpowiedzialności z art. 297 §1 k.k.. Mając te kryteria na uwadze stwierdzić należy, że za istotne należało uznać to oświadczenie S. P. (1) zgłoszone w proteście od oceny merytorycznej fakultatywnej, w którym wskazał że technologia wskazana we wniosku o dotację objęta jest działaniami mającymi na celu ochronę praw własności przemysłowej. Było to oświadczenie nieprawdziwe, gdyż we wniosku o dotację S. P. (1) wskazał przedmioty wchodzące w skład linii technologicznej, których nie zastosował w rzeczywistości i pomimo tego oświadczył w złożonym proteście, że posiadają ochronę patentową. Jest to niezwykle ważny element przedmiotowej sprawy, gdyż w pierwotnej ocenie merytorycznej fakultatywnej kryterium to nie zostało spełnione i nie przyznano możliwych 10 punktów. Następnie wyniku protestu zawierającego nieprawdziwe informacje, w wyniku ponownej oceny merytorycznej fakultatywnej przyznano w sposób nieprawidłowy dodatkowe 10 punktów. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na wyjaśnienia zawarte w Przewodniku po kryteriach wyboru finansowych operacji (karta 13691), gdzie

wskazano- „oceniający przyznaje punkty w oparciu o deklarację wnioskodawcy dokonania zgłoszenia. Oceniający nie weryfikuje tego w żaden inny sposób, a w szczególności nie sprawdza czy zgłoszona we wniosku technologia została w rzeczywistości zastosowana”. Oskarżony S. P. (1) przedkładając informację o ochronie patentowej wprowadził w błąd instytucję oceniającą, bowiem przedstawił patent na przedmioty, które w technologii nie zostały zastosowane. W tym właśnie zakresie wypełnił znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.. Zupełnie niesłuszny jest argument użyty w apelacji, że co prawda przedstawione w proteście zgłoszenie patentowe dotyczące systemu chłodzenia wodą przekładni walcowych oraz stożkowo-walcowych nie zostało zastosowane w rzeczywistości, ale z ochrony patentowej korzystał inny element tej linii technologicznej to jest kruszarka (...) firmy (...), a to z tego względu, że w linii technologicznej występuje wiele elementów składowych. Podstawą do przyznania 10 punktów za ochronę patentową jest istotność tych elementów technologii, które mają istotne znaczenie z punktu widzenia innowacyjności rozwiązania. Przecież nie każdy element, który posiada patent pozwalał na uzyskanie dodatkowych punktów. W tego rodzaju technologii z ochrony patentowej korzystają przecież programy komputerowe znane i stosowane w zwykłych urządzeniach, które są chronione prawem patentowym. Zgodnie z założeniami programu „inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia” punkty za ochronę patentową były przyznawane za innowacyjność zastosowanej technologii, która już jest albo zostanie objęta ochroną patentową. To właśnie ta innowacyjność całej technologii powodowała przyznanie dodatkowych 10 punktów, jeśli ta technologia czy znaczący istotny jej element jest objęty ochroną przemysłową. Zastosowany w technologii przerobu kruszyw jeden zwykły element w postaci kruszarki (...) jakkolwiek chroniony patentem nie spełniał kryterium do uzyskania 10 punktów. A skoro tak to wnioskodawca nie uzyskałby w sposób zgodny z zasadami konkursu dotacji od Skarbu Państwa. Jak wynika z zeznań M. Z. (2) „Decydujące znaczenie ma fakt, czy dane uchybienie wpływa na zachowanie innowacyjności całego projektu”. W tym przypadku zastosowanie w linii technologicznej zwykłych urządzeń, w tym kruszarki (...) nie było innowacyjne.

Za chybiony należy uznać również zarzut obrazu prawa materialnego tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., że nie doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez Państwową Agencję Rozwoju Przemysłu w wyniku udzielenia dotacji. Pamiętać należy, że (...) posiadał określone ilościowo środki finansowe Unii Europejskiej, którymi dysponował po to, by wspierać wyjątkowe, innowacyjne, nowatorskie rozwiązania w zakresie przemysłu. To właśnie dlatego zostały określone zasady przyznania dotacji, by ostatecznym beneficjentem był podmiot, który przedstawi innowacyjne rozwiązanie. Tylko część podmiotów występując w tej procedurze mogła otrzymać środki finansowe. Jeżeli Agencja przyznała je wskutek oszukańczych zabiegów podmiotowi, który nie powinien ich otrzymać to w tym znaczeniu została doprowadzona do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, bowiem w przeciwnym razie środki finansowe pozostałyby w dyspozycji Agencji.

Sąd prawidłowo ustalił, że oskarżony od początku przypisanego mu czynu, tj. od złożenia wniosku o dotację nie miał zamiaru zastosować innowacyjnej technologii w zakresie maszyn przerobu kruszywa. Świadczy o tym pośrednio treść wstępnego porozumienia ze stycznia 2008 r., wyjaśnienia przedstawicieli B., którzy dokonali zakupu maszyn od (...), wreszcie rodzaj zakupionych urządzeń, które w zupełności nie odpowiadały tym wskazanym we wniosku o dotację oraz w opiniach o innowacyjności. Twierdzenie, że oskarżony nie miał tego świadomości jest sprzeczne z oceną materiału dowodowego ocenionego zgodnie z zasadami logicznego rozumowania. W tym zakresie przeciwne argumenty obrońcy oskarżonego nie mogą być uznane. Za nieprzekonujące Sąd Odwoławczy uznaje te argumenty obrońcy, że Sąd I instancji ocenił stronę podmiotową przypisanego oskarżonemu czynu ex post. Jedną z zasad procesu karnego jest ocena dowodów po myśli art. 7 k.p.k. Wynika z niej, że organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych według reguł tego przepisu. Sąd Okręgowy we Wrocławiu prawidłowo zastosował ten przepis w powiązaniu z art. 410 k.p.k. i takie ustalenia Sądu wobec braku skutecznych kontrargumentów pozostają pod ochroną przepisów k.p.k.. Przedstawiony przez obrońcę wywód logiczny na temat świadomości oskarżonego, co do zamawianych przez B. elementów linii technologicznej (tzw. innowacyjnych), a jego niewiedzy o rzeczywiście zamawianych elementach (nieinnowacyjnych) jest pozornie poprawny, zgodny z zasadami logiki formalnej. Rzecz w tym, że proces karny nie opiera się w zakresie dowodowym wyłącznie na zasadach tej logiki, a jest ona jednym z trzech równoważnych elementów oceny dowodów. Z wniosku obrońcy oskarżonego wynika, że to firma (...) (oskarżeni P. K., R. O., D. B.) oszukała oskarżonego S. P., na co obrońca nie przedstawił żadnego przekonującego dowodu. W tym zakresie obrońca zarzuca Sądowi I instancji naruszenie art. 7 k.p.k.,

np. przytaczając wyjaśnienia R. T. i W. P., a sam wyciągając wniosek z tych dowodów dokonuje ich dowolnej, a nie swobodnej oceny. Wszak z cytowanych fragmentów wyjaśnień zgodnie z zasadami logiki formalnej można by wyprowadzić oba przeciwstawne wnioski. Rzecz w tym, że Sąd I instancji dokonując takiego przesądzenia nie oparł się wyłącznie na wskazanych wyżej dowodach osobowych i zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów mógł poczynić takie ustalenia, jak w zaskarżonym wyroku, które Sąd Apelacyjny w tym zakresie podziela.

Sąd nie podziela oceny apelującego, że Sąd I instancji dokonał błędnej oceny dowodów, co do braku innowacyjności linii technologicznej (k. 19 apelacji). Przeciwnie na karcie 188 uzasadnienia Sąd nie stwierdza, że zastosowana w rzeczywistości linia technologiczna jest innowacyjna, stwierdza tylko, że linia wskazana we wniosku składająca się z określonych podzespołów jako całość ma być oceniana pod kątem innowacyjności.

Dalej wskazać należy, że apelujący obrońca nie dość uważnie zapoznał się z uzasadnieniem Sądu I instancji. Nie jest prawdą, że Sąd I instancji dopatrywał się przestępczego działania oskarżonego S. P. (1) dopiero od momentu uzyskania negatywnej opinii merytorycznej fakultatywnej i składania protestu. Przeciwnie takiej tezie przemawia zarówno treść wyroku (opis przypisanego czynu), jak również treść uzasadnienia wyroku (na k. 223-225). W części uzasadnienia dotyczącej protestu Sąd podkreślił jedynie, że był to moment przełomowy pomiędzy fazą usiłowania dokonania przestępstwa, a jego realizowaniem w następstwie przyznania dotacji.

Uznając apelację obrońcy oskarżonego za niezasadną, co do głównego żądania to jest uniewinnienia S. P. (1) od popełnienia przypisanego mu czynu Sąd Apelacyjny dokonał korekty wyroku w zakresie opisu czynu i kwalifikacji prawnej uznając, iż oskarżony S. P. (1) swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa określonego w przepisach art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k., przy czym uwzględnił przepisy ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r., stosując w tym zakresie art. 4 § 1 k.k.. Właśnie konieczność zastosowania ustawy obowiązującej w dacie popełnienia przypisanego czynu była powodem do korekty wyroku w pkt. XXV części rozstrzygającej dot. środka karnego z art. 46 § 1 k.k., o czym była mowa we wcześniejszej części rozważań przy apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. W pozostałym zakresie wyrok wobec S. P. (1) utrzymano w mocy. Ponieważ apelacja obrońcy dotyczyła całości orzeczenia po myśli art. 447 § 2 k.p.k. apelacja dotyczyła również orzeczonej kary i środka karnego. W tym zakresie zaskarżone orzeczenie nie nasuwa żadnych zastrzeżeń, zwłaszcza, co do prawidłowości wymierzenia kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Należy pamiętać, że oskarżony S. P. (1) w dacie popełnienia czynu był osobą niekaraną, posiada ustabilizowane życie osobiste i zawodowe. W pełnym zakresie spełnione są wymogi art. 69§1 i 2 k.k. i 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r., które wskazują na pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu Apelacyjnego kara wymierzona za przypisany mu czyn nie jest karą surową, ale jednocześnie nie nosi cech kary łagodnej. Pamiętać należy, że prócz kary pozbawienia wolności Sąd orzekł karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę tysiąca złotych. Tak orzeczone kary w powiązaniu z orzeczonym środkiem karnym - obowiązkiem naprawienia szkody w kwocie miliona złotych czynią wydane orzeczenie sprawiedliwym, pozwalającym wdrożyć oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego bez konieczności stosowania kary izolacyjnej. Pamiętać należy, że niewykonanie nałożonego środka karnego obligować będzie sąd w toku postępowania wykonawczego do rozważenia konieczności zarządzenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności. Orzeczone przez Sąd I instancji kary i środek karny spełniają wymogi art. 53 § 1 k.k., który stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy i uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wszystkie te określone wyżej cele kary zostały spełnione i odniosą spodziewany pozytywny rezultat w stosunku do skazanego S. P. (1). Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu wyroku w pozostałym zakresie w stosunku do S. P. (1) w tym również w zakresie uniewinnienia od zarzutu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku (pkt II aktu oskarżenia). Nieuwzględnienie apelacji oskarżyciela publicznego oraz posiłkowego powodowało konieczność utrzymania w mocy wyroku w stosunku do pozostałych oskarżonych, którzy zostali uniewinnieni przez Sąd I instancji.

Konsekwencją rozstrzygnięcia jest orzeczenie na rzecz Skarbu Państwa od S. P. (1) kosztów postępowania odwoławczego w kwocie 40.301,17 zł, na które złożyła się opłata od orzeczonej kary ustalona na podstawie art. 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz poniesione wydatki w toku postępowania odwoławczego w części przypadającej na tego oskarżonego (1/17 ryczału za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym – 20zł). Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego należało obciążyć Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości w W. kwotą 9,36 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego związanego z apelacją (8/17 ryczału za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym – 20 zł) oraz po myśli art. 13 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzyć opłatę w kwocie 200 zł na rzecz Skarbu Państwa. Pozostałe wydatki związane z apelacją Prokuratora obciążają Skarb Państwa.

SSA Edyta Gajgał SSA Andrzej Kot SSO (del.do SA) Jarosław Mazurek